

Trečiasis Išėjimas

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1963 m. birželio 30 d. rytą, Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).

Viskas įmanoma, tik tikėk.

Palenkime dabar mūsų galvas maldos žodžiui. Mūsų galvos nuleistos, noriu žinoti ar čia yra turinčių ypatingų poreikių, kuriuos norėtumėte padaryti žinomus Dievui. Tiesiog pakelkite ranką ir tiesiog žemiau rankos... turėkite savo poreikį.

2 Dangiškasis Tėve, esame dėkingi už tai – dar vieną susirinkimą kartu šioje Amžinybės pusėje. Ir šį rytą mes laukiame, kad iš Tavęs ateitų mūsų jėgų atstatymas, kad suteiktų mums drašos priešakyje laukiančiai kelionei. Mes susirinkome taip kaip hebrajų vaikai susirinkdavo anksti rytais tam, kad gautų manos, kuri buvo jiems paruošta per naktį, kad sustiprintų juos ateinančios dienos metu. Mes susirinkome dėl dvasinės Manos, šį rytą, kad gautume jėgų kelionei.

3 Už kiekvienos iš šių pakeltų rankų, Tu žinai viską, ko jiems reikia, Viešpatie. Ir aš meldžiuosi savo malda kartu su jais, priešais Tave, kad Tu pasirūpintum kiekvienu poreikiu, kurį jie turi. Išgydyk ligonius ir kenčiančius, Viešpatie. Mes žinome, kad Tu esi Dievas ir gali padaryti viską, ir pažadėjai tai padaryti, jeigu tik mes galėsime padaryti taip, kaip giesmėje mums yra sakoma, tik tikėk, ir mes girdėjome šlovingus žodžius: „Vaikščiok ir bendrauk su Karaliumi“.

4 Taigi, Tėve, Dieve, palaimink Savo Žodį jam skambant šį rytą ir tegul Jis suras ramybės vietą mūsų širdyse, kad Jis galėtų išreikšti dalykus, kurių prašome, Tėve. Mes prašome to Viešpaties Jėzaus Vardu. Amen.

Galite sėstis. Ačiū tau, sese.

5 Aš manau, kad yra pasakyta: „Aš džiaugiausi, kai jie man pasakė: 'Eikime į Viešpaties namus'.“

6 Išvykdamas iš Hot Springs miesto vakar brolis Moras pasakė: „Broli Branhamai,“ – pasakė, – „tu, ar negalėtum atvažiuoti į Teksasą, ir kartu su manimi į ten esantį suvažiavimą,“ – pasakė, – „pailsėsi kelias dienas?“

7 Aš pasakiau: „Rytoj turiu du tarnavimus.“

Jis paklausė: „Du tarnavimus?“

Aš pasakiau: „Taip.“

8 Pasakė: „Tu taip stipriai čia pamokslauji,“ – pasakė, – „žmogui reikėtų savaitės poilsio po kiekvieno iš tokių pamokslų.“ Pasakė: „Pavyzdžiui, paimkime pastorių, jis pasako savo sekmadienio ryto pamokslą ar panašiai,“ – tarė, – „po to jis ilsisi visą likusią savaitę. Ir tuomet... ir galbūt jis pamokslavo tik trisdešimt minučių ar panašiai.“ Ir pasakė: „Čia tu pamokslavai apie dvi ar tris valandas, vienu kartu,“ – pasakė, – „tuomet dieną po dienos, o kartais du kartus per dieną, ir po to suorganizuoji maldos eilę, visą tą atskyrimą.“ Pasakė: „Dabar tu sakai, kad vyksi namo ir sekmadienį pamokslausi du tarnavimus?“

Aš pasakiau: „Taip, pone.“

Paklausė: „Kaip tu tai darai?“

Aš pasakiau: „Mano pagalba ateina iš Viešpaties.“ Suprantate?

9 Valanda yra vėlyva, kaip vienas, kažkas maldoje pasakė kaip tik man atėjus. Valanda yra vėlyva ir poreikis yra didelis, o mes esame čia, kad pasistengtume prisidėti savo dalimi, kad padėtume šios didingos valandos metu, kurioje esame.

10 Taigi, Viešpačiui leidus šį vakarą aš noriu kalbėti tema: „Ar tavo gyvenimas atitinka Evangeliją?“ Tai yra, aš norėčiau tai įrašyti į garsajuostę.

11 O dabar aš nežinau ar šį rytą jie darys įrašą ar ne. Matau kai kuriuos toje patalpoje. Ten yra... ten yra keli žmonės, manau, kad yra. Aš... Aš maniau, kad tai padarys brolis Nevilis. Aš paprašiau praėjusį sekmadienį, kad jis pamokslautų savo pamokslą, o po to leistų man šiek tiek pakalbėti po jo. Bet jeigu jie nori įrašyti sekmadieninės mokyklos pamoką, na, tuomet gerai.

12 O po to, Viešpačiui leidus, kitą sekmadienį, tai yra, jeigu Viešpats leis ir mes čia būsimė – noriu kalbėti tema, kurios laukiau ilgą laiką, ir aš prie sakyklos buvau pažadėjęs, kad pamokslausiu tokius pamokslus, pirma, tuos į garsajuostę įrašomus pamokslus. Aš noriu pareikšti kaltinimą šiai kartai už Jėzaus Kristaus nukryžiavimą. Kitą sekmadienio rytą Viešpačiui leidus.

13 O dabar šį vakarą septintą valandą arba septynios trisdešimt bus... bus pamokslas „Ar tavo gyvenimas yra garbingas?“

14 Taigi, kartais pamokslaudamas tokius pamokslus aš pasakau dalykus, kurie yra tikrai skausmingi. Ir iš tiesų aš neskiriu to būtent šiai bažnyčiai čia ar panašiai. Nepamirškite tai, ką aš kalbu apskrieja aplink visą pasaulį. Suprantate? Ir mes turime garsajuosčių įrangą, aplink pasaulį, ir jie nugabena šiuos pamokslus į džiungles ir visur. Ir Šventoji Dvasia kartais veda mane pasakyti kažką, ką būtent Ji nori pasakyti kažkam net pačioje Australijoje, kažkur ar kažkam. Todėl galbūt tam tikrose aplinkybėse jūs galite pasakyti: „Na, taigi, čia tokios padėties nėra. Kodėl jis apie tai kalba?“ Galbūt tai skirta kitai vietai, suprantate. Todėl, taip, esu įsitikinęs, kad jūs žmonės tai suprantate, kad šie pamokslai nėra skiriami būtent kažkam. Jie yra skiriami Bažnyčiai, visumoje, visur, ir ką Viešpats ves mus pasakyti ir daryti.

15 Nuostabiai praleidome laiką Hot Springse ir senamadiškame sekmininkiškame tarnavime. Esu tikras, kad dauguma iš jūsų esate patenkinti, kurie esate sekmininkai, nes jūs... jūs buvote ten nuvykę. Na, tiesiog, aš nepažinojau tos grupės. Aš tiesiog turėjau nuvykti ten savaitei, ir skirti dvi ar tris dienas. Bet aš noriu pasakyti vieną dalyką... Tame susirinkime jie tikrai turėjo tikėjimą, kad patikėtų. Jei kas nors iš jūsų ten buvote...

16 Na, aš žinau ši čia esanti ponija, sėdi kampe, aš nežinau kas ji yra. Ar, štai čia, aš žinau, kad ji ten buvo. Ir aš žinau, kad ten buvo keli broliai, brolis Džeksonas, jie, brolis Palmeris.

17 Tai yra tai, ką žmonės gauna, kai turi tikėjimą. Suprantate? Ar pastebėjote tą išgydymų eilę? Nebuvo nei vieno, kuris būtų atėjęs ir nebūtų Dievo išgydytas. Suprantate? Suprantate? Ir taigi... Kai turite tikėjimą...

18 Dar šis tas... jūsų tarpe gali būti tokių, kurie gali nesuprasti tokios emocijos: šokimo, šaukimo. Na, jie tiesiog... Jie nežiūri į tam tikrą žmogų. Jie tiesiog šaukia Dievo akivaizdoje. Suprantate? Tai yra gerai.

19 Bet, noriu pasakyti... tai vienos iš švariausiai atrodančių moterų, kurias man teko matyti, tie ilgi plaukai, ir... ir žmones ten net iš pačių džiunglių, krūmų. Taip pat manau, kad nesu matęs ir tokių atrodančių taip šiuolaikiškai, jūs suprantate ką turiu omenyje, su įvairiais makiažais ir kitais dalykais. Tai pastebima. Galbūt aš nesutinku su viskuo, ko jie moko, bet su anuo dalyku aš tikrai sutinku. Man jie atrodė kaip krikščionys.

20 Todėl Viešpats vedė mane kalbėti tema vakar ar užvakar vidurdienį. „Tik dar kartą, Viešpatie.“ O bažnyčioje kai kurie iš jų nežinojo, kad aš tai padariau tiksliai, nes Viešpats vedė mane tai padaryti. Tą mažą grupelę pradėjo nešti tam tikra linkme ir Viešpats dėl to padėjo, kad tai padaryti. Todėl tai buvo tiesiog nuostabu. Aš tikrai...

21 Žinote, dalykai tęsiasi toliau. Jeigu neturite dvasinių akių – jūs to nepastebėsite. Suprantate? Jūs turite laukti tokių dalykų.

22 Aš atėjau. O brolis Ungrenas... tai buvo turbūt antras kartas, kai girdėjau jį giedantį. Vos tik man įėjus į kambarį jis giedojo „Aš einu ir bendrauju su Karaliumi“. Aš pamaniau: „Ar tai nenuostabu?“ Kaip apskritai Karalius... Suprantate? „Einu ir bendrauju,“ – tai reiškia pastovią draugystę. Ne vien tik bažnyčioje, bet visur einu ir bendrauju su Karaliumi.

23 Ir ten pažvelgiau viršun į sieną ir ten buvo priklijuotas nedidelis paveikslas, su tokiu vaizdiniu, kurį man nupiešė vyras vardu Džordžas Todas. Aš nežinau kodėl žmogus apskritai tai padarė. Greičiausiai, galbūt, jis net nesusimąstė ir tai nupiešė. Tai paveikslas vaizduojantis kalną giliai miške ir... ir čiurlenantį upokšnį. O kitoje upokšnio pusėje stovi elnė ir elniukas stacionariomis ausimis, žvelgia anapus upokšnio. Nežinau ar ponas Todas yra čia. Aš jo nepažįstu. Bet noriu pasakyti štai ką: Viešpats man prakalbo, kai aš pažiūrėjau į tą paveikslą. Ir galbūt jis to nežinojo, kai jis jį tapė.

24 Ar prisimenate mano trumpą pasakojimą apie elnią, kurį žmogus ketino nušauti, ir jo šauksmą? Na, tai ji ten su savo elniuku, taigi, prie gyvybės vandenų. Suprantate? Įkvėpimas – ta motina elnė ir jos vaikas ten buvo! Ir aš pamaniau: „Taip. O kitoje pusėje, kurioje buvo, prie amžinai žaliuojančių medžių... ten buvo motina ir vaikas, kurie ten laukė.“

25 Ačiū tau, broli Džordžai Todai, jeigu šį rytą žmogus yra čia.

26 Taigi, noriu praveisti sekmadieninės mokyklos pamoką. Įprastai jos užtrunka ilgai.

27 Yra kažkas, kas liečia mano širdį, aš nežinau, nuo vakar. Dabar mes... jei Viešpats... Tai yra tema. Aš senstu ir aš... aš... nežinau kaip ilgai čia būsiu. Tačiau bažnyčioje iškilio svarbus klausimas dėl kurio žmonės nesutaria ir turi skirtingus supratimus.

28 Kaip pavyzdžiui „obuolio“ suvalgymas. Ir aš pamoksle pamokslavau, ir aš tvirtai tikiu, galiu įrodyti pagal Raštą, kad tai nebuvo obuoliai. Suprantate? Sukėlė daug sumaišties.

29 Todėl galbūt prieš mums išvykstant... Dabar mes turėsime sugrįžti, maždaug po trisdešimties dienų atgal į Arizoną. Ir, taigi, prieš man išvykstant, Viešpačiui leidus, aš norėčiau pamokslauti iš Rašto vietos. Ir nedaryti garsajuostės įrašo. Jeigu jie padarys – nepardavinėkite tos garsajuostės. Neleiskite jai išplisti. Aš noriu išaiškinti tikrą santuokos ir skyrybų Tiesą. Tai yra klausimas. O šios valandos yra paskutinės, kuomet: „Kai visos Dievo paslaptys turi būti užbaigtos.“ O vakar kylant į kalnus, maždaug aušros metu Šventoji Dvasia

atrodo man pasakė: „Įrašyk tai į garsajuostę ir atidėk tai į šalį,“ – aš nežinau kodėl, bet, – „tikrą santuokos ir skyrybų Tiesą.“

30 Kai kurie iš jų sako: „Žmonės gali tuoktis, jeigu jie gali prisiekti, kad jie buvo paleistuvystėje.“ O kiti sako: „Na, jeigu jie su kitu blogai elgiasi ir... ir jie negali kartu gyventi. Geriau yra gyventi žemėje taikoje, nei gyventi pragare žemėje.“ O tiek daug įvairių klausimų! Ir kai kurie sutuokia juos visokiais senais būdais. Ir kai kurie nori juos apšlakstyti šventu vandeniu ir sugražinti juos atgal, ir pasakyti: „Jie niekada nebuvo susituokę.“ Ir palaimina juos, ir sugražina juos atgal į bažnyčią. Yra visokios sumaištis. Tačiau, jeigu yra tiek sumaištis – kažkur yra Tiesa.

31 Aš tikiu ir sakau tai su pagarba, aš tikiu, kad Viešpats man tai apreiškė ir aš... Tiesa. Ir jeigu tai pasklistų tarp bažnyčių – tai sudraskytų į skutelius. Ką, galbūt tai ir turėtų padaryti. Bet tai... Aš geriau norėčiau leisti pastoriams, leisti tik bažnyčių pastoriams gauti garsajuostę. Ir leisti jiems ją perklausti, o po to jie galės vesti toliau nuo tos vietos. Todėl aš norėčiau tai tiesiog įrašyti į garsajuostę, kad atidengti tikrą Tiesą apie tai. Aš tikiu, kad tai yra valanda, kai šios „paslaptys turi būti užbaigtos,“ – baigtos. Apie jas buvo mąstoma kaip mes sakėme garsajuostėje, visuose perioduose, kaip mes ir išaiškinome tuos „Septynis Antspaudus“ ir „Septynis Bažnyčios Periodus“.

32 O dabar mes artėjame prie laiko „Septyniems Trimitams“, o po to „Dubenims“. Ir galbūt mes galėtume skirti dviejų savaitių susirinkimus ir sujungti tai kartu. Aš norėčiau, kad tai būtų įrašyta į garsajuostes.

33 Ir po to, be to, aš dabar stengiuosi, kad būtų atlikta tekstinė korektūra, ir, kad iš to būtų paruoštos knygos, iš „Bažnyčios Periodų“. Septynios bažnyčios periodo knygos, septynios garsajuostės, ir paruošti jas tokiu būdu. Mes galėsime tai padaryti kaip tik įmanoma pigiau, kad visi galėtų tai įsigyti. Tuomet, jeigu Viešpats uždels ir aš iškeliausiu – jūs pamatysite, kad dalykai, kuriuos pasakiau Viešpaties Vardu išsipildys būtent taip, kaip buvo pasakyta. Dar niekada nebuvo suklysta, bet dalis to turės išsipildyti vėliau.

34 Ir aš... aš viliojusi, kad Viešpats mums leis iš karto padaryti. Mes pranešime žmonėms apie laiką, nes yra daug tokių, kurie norėtų atvykti ir išgirsti tuos dalykus. Ir aš... ir aš tai branginu.

35 Jeigu niekas tuo netikėtų, ar niekas neperklausytų to – kokia man būtų iš to nauda, stovėti čia, kažką kalbėti apie tai? Suprantate? Tai būtų kaip duonos metimas į vandenį. Tai būtų kaip... Jeigu niekas nenorėtų tuo patikėti, tuomet tai būtų kaip perlų metimas kiaulėms. Tačiau yra tūkstančių tūkstančiai kurie Tuo tiki. Suprantate? Ir jie laikosi kiekvieno Žodžio. Ir mes norėtume sutalpinti kiek įmanoma visus, kai mes... kai mes pasiruošime šiems susirinkimams ir Viešpaties šlovei. Ir mes pasitikime, kad Dievas mums tai suteiks.

36 Ir aš nenoriu to daryti, kol nebūsiu Dieviškai įkvėptas tai padaryti. Dievas viskam turi laiką. Suprantate? Jūs negalite eiti pirmiau to. Jeigu jūs nupjausite savo kviečius... Jie atvažiuoja kombainu prieš jiems subręstant – jūs prarasite didesnę savo kviečių dalį. Suprantate? Todėl kai pjautuvas bus paruoštas pjauti, Dievas juo pjaus, tada mes eisime į pjūtį. Bet aš tiesiog...

37 Kai... aš jaučiu štai tokį spaudimą. Aš pamaniau, kad sugebėsiu jį nusipurtyti, greitai. Visą dieną vakar aš negalėjau to paleisti iš minčių, visą naktį praėjusią naktį. Atsiguliau į lovą apie vienuoliktą valandą. Pamiegojau apie tris valandas, užvakar naktį. O vakarykštę naktį

negalėjau miegoti. Vistiek Kažkas pasakė: „Įrašyk tai į garsajuostę – Santuoka ir Skyrybos“. Suprantate? Taigi, aš... aš... Viešpačiui leidus, jeigu tai išliks mano širdyje ir Viešpats atidengs man apie tai daugiau, na, tuomet aš... Aš... aš galbūt tai įrašysiu į garsajuostę. Suprantate?

38 Bet nepamirškite – tik tarnautojams. Jūs ateikite, bet... pasiklausykite. Tačiau pati garsajuostė, tegul... Suprantate, nes tai pasklinda susirinkimų tarpe, vieni yra tokie, kiti yra kitokie, ir daro savas išvadas. Ir aš noriu, kad broliai tarnautojai turėtų tai savo darbo kambariuose, ir po to, kad tai plistų iš ten, nes jie yra tie, kurie yra atsakingi. Jie yra tie. Kaip pavyzdžiui nueiti pas teisėją ir duoti jam perklaudyti, kai kuriems iš tų vietinių teisėjų. Taip.

39 Pažiūrėti, ką Viešpats apie tai pasakė – „Santuoką ir Skyrybas“. Tai yra daug švenčiau nei žmonės galvoja. Ir tai tiesiogiai susisies su gyvatės sėkla. Lygiai tas pats tiesiog tęsiasi toliau – tai yra tos paslaptys. Nepamirškite: „Septinto angelo dienomis visos Dievo paslaptys turi būti užbaigtos,“ – tie nežinomi dalykai, kuriuos Viešpats užbaigs. Taigi, dabar...

40 Taigi nepamirškite, septynios trisdešimt pradėsime su jumis susirinkimą. [Brolis Nevilis sako: „Taip.“ – Red.] Taigi broli Nevili, jei šiam vakarui turi pamokslą – pamokslauk tai. Suprantate? [„Ne, pone“ – Red.] Tai neužims man valandos ar keturiasdešimt penkių minučių, o kas liks įrašysiu į garsajuostę.

41 Man patinka klausytis brolio Nevilio. Aš myliu jį. Jis mano brolis. Ir aš manau, kad jis puikiai kalba, nuostabus tarnautojas. Ir aš... Vienas dalykas, kuris man patinka apie brolių Nevilį – ką jis besakytų, jis gyvena tuo, ką pasako. Taigi, tai... tai yra svarbiausia.

42 Žinote, žmogui yra geriau išgyventi vieną pamokslą nei pamokslauti žmogui vieną pamokslą. „Nes jūs patys esate parašyti laišakai, skaitomi visų žmonių.“ Dabar prieš mums...

43 Mes galime atversti puslapius, bet Dievas turi atidengti šią sekmadieninės mokyklos pamoką, todėl tiesiog paprašykime, kad Jis tai padarytų.

44 Dangiškasis Tėve, mes... mes tikėjimu žvelgiame į ateitį. Aš dabar tikėjimu žiūriu į kažką, kas artinasi, Viešpatie, žemėje, kas suartins Tavo žmones. Kai mes matome denominacines bažnyčias išreiškiančias prievartą ir tampančiomis tokiomis skirtingomis, tai iš tiesų išstumia žmones lauk. Lygiai taip pat, kaip tai buvo Egipte, iškilo faraonas, kuris nepažinojo Juozapo.

45 Kaip tai buvo Vokietijoje ir Rusijoje, ir Italijoje, Juozapas, Hitleris ir Stalinas, Musolinis, kuris nekentė žydų. Jie turėjo sugrįžti į savo tėvynę. Dieve, Tu turi kelius, kuriais darai dalykus, kurių mes nesuprantame. Ir Tu spaudei juos. Be namų Vokietijoje, iš jų viskas buvo atimta. Taip pat Italijoje, Rusijoje, neturėjo kur eiti. Ir jie buvo išsiųsti atgal į savo tėvynę, tik tam, kad išpildytų Žodį.

46 O, mylinti Dievo ranka! Kaip kartais tai atrodo žiauru, kai žmonės kenčia, bet tai vistiek yra švelni Jehovos ranka vedanti savo mažus vaikus. Mes dėkojame tau, Viešpatie.

47 Aš dabar meldžiu, Dieve, matydamas dieną. Kai denominacijos spaudžia tikinčiuosius, atskiria juos nuo bažnyčios sakydami, kad: „Jų vardas turi būti įtrauktas jų knygoje arba jie pražus. Neturėkite nieko bendro su kita grupe.“ Tai tėra švelni Jehovos ranka vedanti juos prie Gyvybės Medžio. Aš meldžiu, Dieve, už kiekvieną. Aš žinau, kad jie... Nes tai yra Tavo Žodis ir Jis negali suklysti. Ir tegul mes būsime vedami prie Gyvybės Medžio, kad galėtume

būti Amžino Gyvenimo turėtojais, matyti Dievo ranką ir tikėjimo akimis žiūrėti toliau nei šie šešėliai, kuriuose šiandien vaikštome, matyti priešakyje esančią pažado Žemę.

48 Palaimink šį rytą Savo Žodį, Viešpatie, šias kelias Rašto vietas ir užrašus, kuriuos turiu čia užsirašęs. Tegul dabar ateis Šventoji Dvasia, man pašvenčiant save, liežuvio apipjaustymas ir minčių, proto. O bažnyčia pašvenčia savo supratimo ausis, savo širdis ir visus mus kartu, kad Tu kalbėtum mums per Savo Žodį, nes Tavo Žodis yra Tiesa. Žodžio Vardu, Jėzaus Kristaus, mes prašome to. Amen.

49 Dabar atsiverskite savo Biblijas, Išėjimo knygą. Ir dabar aš noriu perskaityti Rašto dalį iš Išėjimo trečio [antro – Red.] skyriaus, nuo pirmos iki dvyliktos. Tiesiog įsiklausykite, įdėmiai, mums skaitant. Išėjimo trečias [antras – Red.] skyrius, nuo pirmos iki dvyliktos.

„1 Na, o Mozė saugojo savo uošvio, Midjano kunigo Jetro, kaimenę; ir jis nuvedė kaimenę į dykumos galą ir atėjo prie Dievo kalno, prie Horebo.

2 Ir VIEŠPATIES angelas jam pasirodė ugnies liepsnoje, iš krūmo vidurio; ir jis... jis... ir jis pažiūrėjo, ir štai krūmas degė ugnimi, bet tas krūmas nesudegė.

3 Ir Mozė tarė: „Dabar aš pasuksiu į šalį ir pasižiūrėsiu į šį didingą reginį, kodėl... kodėl nesudega tas krūmas“.

4 Ir VIEŠPATS pamatęs, kad jis pasuko į šalį pasižiūrėti...“

50 Noriu tai pabrėžti!

„4 Ir VIEŠPATS pamatęs, kad jis pasuko į šalį pasižiūrėti, Dievas jį pašaukė iš krūmo vidurio ir tarė: „Moze, Moze!“ Ir jis tarė: „Aš čia“.

5 Ir jis tarė: „Nesiartink čia; nusiauk nuo savo kojų apava, nes vieta, ant kurios stovi, yra šventa žemė“.

6 Jis dar daugiau sakė: „Aš esu tavo tėvo Dievas, Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas“. Ir Mozė paslėpė savo veidą; nes jis bijojo pažiūrėti į Dievą.

7 Ir VIEŠPATS tarė: „Aš tikrai mačiau suspaudimą savo tautos, esančios Egipte... ir išgirdau jų šauksmą dėl jų darbų paskyrėjų; nes aš žinau jų sielvartą;

8 ir aš nužengiau juos išgelbėti iš egiptiečių rankos ir išvesti juos iš anos šalies aukštyn į gerą šalį... ir didelę, į šalį, plūstančią pienu ir medumi; į kanaaniečių... hetitų... hivyų... jebusiečių.

9 Taigi dabar, štai Izraelio vaikų šauksmas atėjo pas mane; ir taip pat aš mačiau engimą, kuriuo egiptiečiai juos engia.

10 Taigi dabar ateik, ir aš tave siųsiu pas faraoną...“

51 Ar pastebėjote? „Aš nužengiau.“ Tačiau: „Aš siųsiu tave.“ Dievas einantis žmogaus pavidalu. „Eik.“ Leiskite dar kartą perskaityti dešimtą eilutę.

„10 Taigi dabar ateik, ir aš tave siųsiu pas faraoną, kad išvestum iš Egipto mano tautą, Izraelio vaikus“.

11 Ir Mozė tarė Dievui: „Kas aš esu, kad eičiau pas faraoną ir kad išvesčiau iš Egipto Izraelio vaikus?“

12 Ir jis tarė: „Tikrai aš būsiu su tavimi; ir šis bus tau ženklas, kad aš tave siunčiau: kai išeisi iš...“

52 Atleiskite.

„...kai išvesi iš Egipto tautą, jūs tarnausite Dievui ant šito kalno.“

53 Anksčiau to nepastebėjau, bet šį rytą jaučiuosi labai giliai Dvasios įkvėptas, aš pastebėjau tai tik tuomet. Dievas siunčia Savo tarną atgal iš kur jis pabėgo, Jis parodė jam kalno ženklą. Niekada nebuvo to pastebėjęs tik tuomet. „Šis bus tau amžinas ženklas.“ Suprantate?

54 Dabar mes kalbėsime, šį rytą, antrojo išėjimo tema, Dievo tautos arba Dievo tautos pašaukimo. Išėjimas reiškia „išvesti iš, pašaukti iš, paimti iš kažkur.“ Ir aš noriu tai panaudoti kaip temą apie antrąjį Dievo tautos išėjimą. [Brolis branhamas vakarinio susirinkimo metu pavadina šį pamokslą „Trečiuoju išėjimu“ – Red.]

55 Taigi, žinoma, kad jie turėjo daug išėjimų, bet aš kalbu apie laiką, kurį Dievas pavadino išėjimu, atsiskyrimo nuo tos vietos, kurioje jie yra esamuoju laiku. Čia Dievas ruošiasi išpildyti Savo Dievišką pažadėtą Žodį, kurį davė Abraomui ir Izaokui, ir Jokūbui. Metai, šimtai metų praėjo, bet vistiek Dievas niekada nepamiršta Savo pažado. Metu, tinkamu laiku Dievas visada išpildo Savo pažadą.

56 Todėl jūs galite būti drąsiai įsitikinę, kad tai, ką Dievas pažadėjo Biblijoje – Jis tai padarys. Tiesiog net nereikia bandyti galvoti kitaip ir sakyti: „Na, galbūt pranašas buvo neteisis,“ – arba, – „tai negalėtų šią dieną išsipildyti.“ Tuomet tai atrodė beveik neįmanoma, labiau neįmanoma, nei tai atrodo dabar. Bet Dievas tai padarė, vistiek, nes Jis pažadėjo, kad Jis tai padarys.

57 Ir pažiūrėkite kaip paprastai Jis tai padaro. „Aš nužengiau. Aš išgirdau šauksmą. Aš prisimenu Savo pažadą ir Aš nužengiau jį išpildyti, ir aš siunčiu tave. Tu tai padarysi. Aš būsiu su tavimi. Tikrai, Aš būsiu su tavimi. Mano niekada... niekada neapvilianti Akivaizda bus su tavimi kur tu beeisi. Nebijok.“ Suprantate? „Aš nužengiau išlaisvinti“. Esu tikras, kad dvasinis protas tai supranta. Suprantate? Suprantate? „Aš... Aš... Aš pasiūsiu tave įvesti mano tautą į išėjimą. Pašauk juos – ir Aš būsiu su tavimi.“

58 Taigi, kaip... kaip mes galime būti ramūs, kaip tikėjimas gali į tai įsitverti? Suprantate? Dievas tai padarys. Jis tai pažadėjo. Nesvarbu kaip, kokios yra aplinkybės ar ką sako, bet kas kitas, Dievas tai padarys, bet kuriuo būdu, nes Jis pažadėjo padaryti. Ir Jis padaro tai taip paprastai, kad, tai... tai aplenkia... gerai išauklėtų žmonių supratimą, kurie stengiasi tai išmąstyti: „Kaip tai galės įvykti?“

59 Aš dabar nenoriu pasakyti, kad žmogus turintis gerą, stiprų protą, puikų išsilavinimą, kad toks žmogus to nesupras. Su tuo viskas yra gerai ir nuostabu, jei žmogus nesistengia protauti, bet, su tuo geru išauklėjimu, kurį turi, tiki Dievu. Leiskite tam tapti paprastu klausymu to, ką Dievas pasakė ir tikėkite tuo. Tuomet jo išauklėjimas jam padės.

60 Atkreipkite dėmesį. Bet kai žmogus bando protauti: „To negalima padaryti,“ – tuomet tai nuveja jį nuo Dievo, nuolatos, visada, kai jis bando klausyti... savo supratimo. Suprantate? Jeigu jūs nesuprantate, o Biblija sako tam tikrą dalyką, tiesiog pabrėžkite tai pasakydami „Amen“. Tiesiog palikite tai štai taip.

61 Taigi, vietoj to, kad žiūrėtumėte į šias Rašto vietas, jūs galite tiesiog jas pasižymėti, šioje sekmadieninėje pamokoje. Bet visgi aš, galbūt, norėčiau, kad jūs į jas žiūrėtumėte. Bet iš pradžių... čia tiek daug turiu. Atsi...

62 Prieš mums išsiaiškinant ką reiškia šis išėjimas, aš parodysiu dabartinio išėjimo provaizdį. Sugretinsiu išėjimą tada su išėjimu dabar ir pamatysime ar tai nebus būtent toje pačioje paralelėje. Vienas iš jų yra žemiškas. Ir būtent tuos pačius dalykus, kuriuos Jis padarė žemiškame, Jis ir vėl tai parodo provaizdyje, parodo to provaizdį dvasiškame, dvasiškame išėjime.

63 Nuostabu matyti Dievo Žodį! Kaip kas nors gali sakyti, kad Jis nėra įkvėptas? Tai buvo maždaug prieš du tūkstančius aštuonis šimtus metų, žinote. Ir kaip Jis pažadėjo, ir ką Jis padarė, ir patalpino tai ten kaip pavyzdį, kaip Jis... Jis... Jis padaro, kad kažkieno šešėlis paliudija apie pozityvą. Aš prieisiu prie to šį vakarą, tarp mėnulio ir saulės, Viešpačiui leidus.

64 Bet iš pradžių mes turime peržiūrėti Pradžios knygą, kad pamatytume kodėl jie buvo Egipte. Kodėl Dievo tauta buvo ne savo krašte? Juk Dievas pažadėjo būtent ten iš pradžių Abraomui, Izaokui ir Jokūbui Palestinoje. Dievas davė jiems tą kraštą ir pasakė: „Štai jis.“ O, tuomet, kodėl tauta nebuvo toje vietoje, kurią Dievas jiems parūpino?

65 Tai taip pat yra šiandienos klausimas. Dievas davė mums Sekmines. Jis davė mums Apaštalų darbų knygą. Jis davė mums Šventą Dvasią, kad vadovautų mums ir vestų mus. Jis davė mums Kraštą. Ir kodėl mes nesame jame? Kodėl bažnyčia nėra jame? Kodėl šiandien didi krikščionių bažnyčia negyvena ir vėl kaip Apaštalų darbų knygoje, neišreiškia to paties? Tam yra priežastis.

66 Mes visi žinome, kad esame palūžę ir siaubingoje padėtyje. Ir pati siaubingiausia padėtis, kurioje... kurioje krikščionybė kada nors yra buvusi yra šiandien. Ir mes esame... prie pat bedugnės krašto, didžiojo, baisaus teismo laukiančio bažnyčios. Bet prieš šiam teismui prasidedant, Dievas kviečia į išėjimą lygiai kaip Jis tai padarė tuomet. Amoritų nuodėmės buvo perpildytos, todėl Jis... Jis kviečia [...] į dvasinį išėjimą. Dabar akimirksniui sugrįžkime atgal provaizdyje ir išsiaiškinkime.

67 Jie nuvyko į Egiptą vien tik dėl pavydo broliui. Dėl šios priežasties Izraelis tuo metu buvo Egipte, ne savo krašte. Nepamirškite Dievo pažadai buvo veiksmingi tik tol, kol jie buvo tame krašte.

68 Ar dabar galite suprasti apie ką mes kalbėjome maldoje prieš kelias akimirkas? Kodėl Dievas turėjo sukietinti faraono širdį? Kad sugrąžintų tautą atgal į pažado žemę prieš Jam galint juos palaiminti, atvesti jiems Mesiją.

69 Kaip Jis turėjo sukietinti Hitlerio širdį, kad jis būtų prieš žydus pats būdamas pusiau žydas, jis pats? Kaip Jis galėjo tai padaryti su Stalinu, Musoliniu? Suprantate? Žmonės, kurie nėra įkvėpti kaip tauta, jie... jie... Dievas turi patraukti dalykus, pagal kuriuos jie gyvena, šalies įstatymus, dažnai, kad išpildytų Savo pažadus. Todėl Jis užkietino tų diktatorių širdis, kad suvartų žydus atgal į pažadėtąjį kraštą. Tai turėjo būti tokiu būdu.

70 Ir mes atrandame, kad žvelgdami atgal, Juozapas... Mes žinome istoriją sugrįždami prie Pradžios knygos ir jūs galite tiesiog tai perskaityti. Kadangi aš šiek tiek pavėlavau pradėti šią ilgą sekmadieninės mokyklos pamoką – aš pasistengsiu paskubėti.

71 Dabar atkreipkite dėmesį. Kai galėsite perskaitykite pasakojimą apie Juozapą, gimęs vėliau už savo brolius, priešpaskutinis. Dvasinis protas tuojau pat tai supras. Jis nebuvo

paskutinis vaikas. Juo buvo Benjaminas. Bet atskyrimė, pastebėkite. Juozapas ir Benjaminas buvo gyno kraujo broliai, ir jie buvo vieninteliai tokie du broliai. Benjaminas nebuvo įgijęs pripažinimo, kol nesusitiko su Juozapu. Ir virš visų likusių Benjaminui yra suteiktas dvigubas saikas visko, ką Juozapas davė. Gerai. Dabar atkreipkite dėmesį, mes tai atrandame štai čia. Jie buvo...

72 Jis buvo atskirtas nuo savo brolių kadangi jis buvo dvasiškas. Jis buvo didis žmogus, nors iš grupės buvo nuolankiausias, mažiausias iš grupės. „Ir jie nekentė jo be priežasties.“ Jiems nederėjo jo nekęsti. Jiems derėjo jį gerbti. Kodėl, kodėl jie jo nekentė, dėl to, kad jis buvo brolis? Ne visiškai dėl to. Jie nekentė jo dėl to, kad Dievas užsiėmė juo labiau nei likusiais. Suprantate? Jis suteikė jam... dvasinį supratimą. Jis galėjo išaiškinti sapnus, tobulai. Jis galėdavo iš anksto pasakyti dalykus, kurie išsipildys, tobulai, būtent taip, kaip jie išsipildys. Ir jis... jis nesistengdavo susilaikyti.

73 Jis matė sapną apie tuos pėdus nusilenkiančius jo pėdai ir tuomet jo broliai ant jo supyko. Pasakė: „Spėju, tuomet, tu šventasis, kuris voliojasi ant grindų,“ – kitais žodžiais tariant, – „mes turėsime vieną dieną prieš tave nusilenkti?“ Tačiau būtent taip ir įvyko. Suprantate? Kaip tie didingi, dideli milžinai turės nusilenkti prieš tą mažą, nereikšmingą ten stovėsiantį žmogų? Bet jie tai padarė, tikrai jie tai padarė ir maldavo pasigailėjimo. Tačiau jis dar nebuvo atėjęs į valdžią, dar ne, suprantate. Tuomet jis buvo tik vaiko pavidale.

74 Ir tuomet mes atrandame, kad tai padarydamas tas Juozapas buvo paimtas iš savo brolių tarpo, denominacijų ir atskirtas sau. Suprantate? Jo broliai – visi buvo tame krašte. O po to prasidėjo toks didingas dalykas. Mes suprantame, kad Izraelis... tol, kol jie gyveno savo namuose ir ten pasilikdavo... Taigi, tai yra vienas geras dalykas – pasilikti toje vietoje. Vietos atžvilgiu tai yra teisinga. Tačiau jie atsikratė Dvasios.

75 Fundamentalistai šiandien poziciškai žino, kas jie yra, per protinį Biblijos supratimą, tačiau ten nėra Dvasios. Jie atmetė Juozapą, išvarė Jį lauk. Jie nenorėjo su tuo turėti nieko bendro. „Tai grupė šventųjų, kurie voliojasi ant grindų. Tai yra... Mes nenorime su tuo turėti nieko bendro.“ Jie atskyrė Jį, pardavė Jį pasauliui. Jie liovėsi bendravę.

76 Taigi, taip pasielgdami, jie išėjo iš vietos, vėliau buvo nuvesti į Egiptą.

77 Taigi, šių pavydžių brolių istorija iš tiesų labai atitinka dvasinę šiandienos pusę. Mes... mes visi tai žinome, kad tai yra grynas pavydas, ne grynas. Tai senas, purvinas, netyras pavydas. Suprantate? Pavyde nėra tyrumo. Suprantate? Tai ne kas kita kaip purvinas pavydas. Kai jie mato tą pačią Bibliją ir to paties Dievo prigimtį, kuris parašė Bibliją, patvirtino Save, ir po to [jie – Red.] atmeta Tai be priežasties. Grynas... Na, ne grynas... Kaip jau sakiau – tai purvinas pavydas. Matome kaip Dievas išgydo ligonius, prikelia mirusius – tas pats Dievas, kuris gyveno apaštalu dienomis! Ta pati Evangelija, kurią jie parašė, nes šioje dvasinėje kelionėje yra tas pats Dievas, kuris daro tuos pačius dalykus. Todėl jie yra ne kur nors kitur, bet pavyde, atskyrė: „Ir mes neturėsime to mūsų žmonių tarpe.“ Suprantate? Išvarė juos!

78 Jie galvojo, broliai, kad iš tokio žmogaus jie nekada neturės naudos, todėl: „Kodėl tiesiog juo neatsikračius?“

79 Štai kas, tas pats dalykas atsitiko šiandien. Jie galvojo taip: „Kadangi mūsų bažnyčios tapo intelektualiomis, nes mes renkamės grupėse, kuriose yra geriausiai apsirengę, didžiausia organizacija, protingiausi tarnautojai, iš Šventosios Dvasios mums nėra tokios

naudos kaip tai buvo ten anuomet.“ Kadangi jie yra pilni. Kitais žodžiais tariant, veiksmai kalba garsiau už žodžius. Kadangi jų seminarijos ir jie yra savo... savo pačių protai. Ir jų susirinkimas drauge ir... ir dalykų aptarinėjimas gali geriau, jų pačių intelektualiais protais, įvesti tvarką Bažnyčioje geriau už Šventąją Dvasią. Todėl jiems daugiau Jos nereikia. „Tai yra kažkas, ko mums šiandien nereikia. Tai praeities dienos.“ Taigi, argi nėra būtent taip? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] „Mums nereikia, kad Šventoji Dvasia gydytų ligonius. Mes turim daktarus. Mums nereikia, kad Šventoji Dvasia kalbėtų kalbomis. Mes esame protingi žmonės.“ Ir kai taip darote, jūs pašalinote tiesiog iš savo struktūros gyvybiškai svarbų dalyką.

80 Jėzus pasakė tiems žydams Jo dienomis: „Ar neskaitėte, kad: 'Akmuo, kuris buvo atmetas yra Vyriausias Kertinis Akmuo ant kurio pastatytas visas pastatas?'“

81 Dabar suprantate, ką turiu omenyje? Esu tikras, kad jūs... jūs galite tai suprasti. Nes to priežastis yra ta, kad jie mano, jog jiems niekada To neprireiks. „Mums nereikia kalbančiųjų kalbomis. Mums nereikia tų, kurie išaiškina kalbas. Mums daugiau nereikia Senojo Testamento pranašų, kad įvestų mus į tvarką per Šventąją Dvasią. Mes tai suprantame.“ Suprantate? Jie integravo žmonių sukurtą sistemą, kad ji užimtų Šventosios Dvasios vietą.

82 Todėl yra žmonės, kurie yra išrinkti, jų vardai yra Avinėlio Gyvenimo Knygoje, jie negali to priimti. Jie turi dvasinę mąstyseną ir todėl jie negali to priimti. Jie negali to pakelti, nesvarbu ar jų tėvai ir motinos gyveno būdami kažkokiame organizacijoje.

83 Kai bažnyčia padaro, padaro... galbūt ji iš karto to nepasakys. O, ne. Jie iš karto to nepasakys, bet jų veiksmai tai įrodo. Štai čia yra Žodis. Ir Šventoji Dvasia įrodo Jį tarpe jų, kai Jis gali juos kartu surinkti, Jis vis dar gydo ligonius ir prikelia mirusius, ir kalba kalbomis, ir išvaro velnius. Todėl tai priklauso nuo... to, kas yra žmogaus viduje.

84 Ponia Arganbrait galvojo, kad... kažkurią dieną sėdėjo ant takelio, rovė žoles, kai pajovė pievelę. Aš praėjau pro ją, tiesiog šalia jos. Ji nepažino manęs ir aš tiesiog leidau jai nepastebėti. Aš stebėjau.

Dabar atkreipkite dėmesį į Šventąją Dvasią Jo didingame darbe.

85 Bažnyčia jaučia, kad Šventosios Dvasios jai nereikia. Bažnyčios jums tai pasakys. Ir vyrai gali atsistoti ir sakyti tokias intelektualias kalbas, beveik gali priversti jus jomis patikėti. Dabar apsistokime ties tuo minutėlei. Ar Jėzus nepasakė, kad abu bus kartu tokie panašūs: „Apgaus pačius išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma“? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red] Intelektualios kalbos bus tokios rišlios, kad jos... jos apgaus žmones. Tai Evangelija, tai vyrai, kurie moka taip kalbėti, kad jis gali įtikinti beveik kiekvieną intelektualų žmogų, jeigu jūs pasitikite tik jų intelektualia dalimi. Jie... jie pasmerkia Šventąją Dvasią ir... ir pasirenka žmogaus kelią. Mes tai matome.

86 Taigi, tą patį jie galvojo apie Juozapą ir jie atsikratė jo. Ir, o, pačiame Egipte, o, kaip mes galime pagalvoti... aš galėčiau tam skirti valandų valandas. Būtų galima nagrinėti tai tris metus ir niekada nepalikti šios temos, dieną ir naktį, ir vistiek surastume didžias Šventosios Dvasios sėklas.

86a Dvasinis protas gali pažvelgti į Egiptą ir matyti tą prasidėjusį persekiojimą, gali matyti paimtą Juozapą tam, kad persekiojimas galėtų prasidėti. O po to matyti Dievą su Jo ratu ratuose, viskas tiesiog tobulai sąveikauja. Matyti Potifarą atmetantį Juozapą, matyti tą

pasakytą melą. Ir matyti Juozapą kalėjime, ir jam išaugo barzda, atskirtas nuo savo brolių. Bet tuomet, staiga, pasirodė Dievas. Suprantate?

87 Mes galime matyti tą ratą ratuose, kuris sukasi! Dievo planas viską atveda prie šio išėjimo, šiam metui, kai Jis pašauks Savo žmones atgal į tą kraštą, atgal į vietą, į poziciją, kurioje Jis galės juos palaiminti ir patalpinti jų tarpe. Tą, kurį Jis pažadėjo, kad patalpins jų tarpe. Jie turėjo būti savo šalyje. Nepamirškite, jie turėjo išeiti iš šalies, kurioje buvo ir įeiti į pažado žemę, prieš jų pažadėtam Mesijui apskritai galint ateiti.

88 Ir Bažnyčia turi padaryti tą patį: išeiti iš atmetančių grupės į pažadą, prieš Mesijui galint pasireikšti jų akivaizdoje. Ar suprantate tai? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Mesijo Gyvenimas, pasireiškęs, paruošia Bažnyčią, Nuotaką.

89 Moteris išteka už vyro, bet su juo nesutinka – tai bus kažkokie nuolatiniai ginčai. Bet kai vyras ir jo žmona, jo mergina, jo sužadėtinė, kai jie yra tobuloje harmonijoje, kaip viena siela ir vienas protas – nes jie bus vienas kūnas.

90 Tuomet, kai Bažnyčia gali įeiti į harmoniją su Dievu iki tokio lygmens, kad Jaunikio pasireiškimas yra išreikštas Nuotakoje, nes jie taps viena! O, kokia nuostabi pamoka. Gerai.

91 Dabar, nepamirškite, dvasinis protas tai supras – gali matyti vaizdą ir atvaizdą ir jį suprasti. Nes tai yra viena, tiesiog, galėtume valandų valandas apie tai kalbėti. Pažvelkite, kas atsitinka.

92 Ir kodėl mes laukėme tuos visus metus nuo šios laiko oazės? Žinote, Biblijoje yra sakoma, kad: „Bažnyčia pabėgo į dykumą, kur ji buvo maitinama laiką ir laiką.“ Ir kodėl visa tai atsitiko? Kad mes... Suprantate? Tai vis dar Dievo ratai ratuose.

93 Kodėl Dievas to nepadare daug anksčiau, kai vyrai sėdėjo su pieštukais, ir... ir moterys... ir bandė įvardinti laiką? Kaip teisėjas Ruferfordas ir daug kitų, kurie sakė: „Jėzus ateis keturioliktais metais.“ Ir... ir motina Šipton žinojo tai jau ir anksčiau, ir panašiai, visi tie kartai. Ir, suprantate, tuo vadovaudamiesi, tuo, kaip jie bandė išmastyti Raštą, suprantate, jie tai sugadino. Tai yra paslėpta. Tai faktiškai yra paslėpta. Ir kaip Raštas galėtų sau prieštarauti, kai Jėzus pasakė: „Joks žmogus nežino minutės ar valandos“? Suprantate? Suprantate? Jie tiesiog paima vieną Rašto dalį ir laikosi jos.

94 Jūs privalote priimti Viską. Tuomet, jei tame yra Dievas, tuomet Dievas išreikš, kad tai yra tiesa. Kaip dieviškasis išgydymas, jeigu tai nėra Tiesa, tai nėra Tiesa. Dievas su tuo neturės nieko bendro. Bet jeigu Jis išreikš, kad tai yra Tiesa, tuomet tai yra Tiesa. Lygiai kaip Jėzus...

95 Dievas pasakė: „Jeigu jūsų tarpe bus toks, kuris yra pranašas, ar dvasiškas, aš jam kalbėsiu. Ir jeigu tai, ką jis sakys išsipildys, tuomet klausykite jo. Tai tiesa. Bet jeigu jo pranašystė klaidinga, tuomet...“ Dievas negali klysti. Jis yra beribis, neklystantis, visagalis ir Jis negali klysti. Todėl, jei žmogus kalba, tai atidengs žmogų. Jeigu jis ištarė savo paties žodžius, tai apvils. Bet jeigu jis ištaria Dievo Žodžius, tai negali apvilti, nes tai yra kalbantis Dievas. Tuomet, jo įkvėpimas ateina iš Dievo ir tai... tai tiesiog turi būti teisinga. Tokiu būdu Dievas pasakė tai kalbėti. Tokiu būdu Bib...

96 Senajame Testamente Jis pasakė: „Jeigu jie kalba ne pagal įstatymą ir pranašus, taip yra dėl to, kad jie savyje neturi Gyvybės, juose nėra Šviesos.“ Teisingai. Jie turi kalbėti pagal

įstatymą ir pranašus. Ir pranašystė ar bet kas kitkas privalo būti pagal Žodį. Jei taip nėra – tai klaidinga. Suprantate?

97 Taigi, mes atrandame, kad visa tai jau įvyko, nes buvo laukiama. Prabudimai: metodistų, liuteronų, baptistų, kampbelitų ir... ir visokių. Jie jau turėjo didžius prabudimus. Nazarėnai, šventumo piligrimai, sekmininkai visi turėjo didingus prabudimus. Tačiau didysis išėjimas dar neatėjo. Kodėl? Dievas pasakė Abraomui, kad Jis laikys jį tame krašte būtent tada, bet amoritų neteisybė dar nebuvo pilna. Ir Dievas laukė, kantriai. Tie žmonės bandė išmąstyti, jie gali matyti, kad Rašto vieta pasiekė kažkokį laiką. Pasiekė kažkokį laiką, jie sako: „Tai ši diena. Tai yra šis laikas.“ Tačiau jums nepavyksta suprasti, kad amoritų neteisybė dar nėra išsipildžiusi.

98 Keturis šimtus metų jie būtų keliavę ten Egipte ir būtų buvę išvesti. Bet faktiškai jie pasiliko keturis šimtus keturiasdešimt metų dėl to, kad atmetė pranašą. Jie turėjo iškentėti kitus apie keturiasdešimt metų ten dykumoje, prieš Dievui juos išvedant. Mozė keturiasdešimt metų buvo dykumoje prieš jam sugrįžtant juos išvaduoti, suprantate. Praėjo dar keturiasdešimt metų, atkritę, dėl to, kad jie atmetė žinią.

99 Taigi, keturiasdešimt metų pagal Dievo laiką būtų apie pusantros minutės lyginant su mūsų laiku. Štai koks yra skirtumas. „Tūkstantis metų yra tik viena diena.“ Suprantate? Tai vargu ar būtų net viena minutė. Atkreipkite dėmesį į tai.

100 Dabar mes vėluojame. Kodėl? Dievas turėjo didelę kantrybę, laukė, stebėjo. Leido liuteronų prabudimui prasidėti, po to susiorganizuoti. Leido metodistų prabudimui prasidėti. Susiorganizavo. Leido Džonui Smitui, baptistų bažnyčiai iškilti su didžiu prabudimu. Susiorganizavo. Leido sekmininkams iškilti su dovanų atstatymu. Susiorganizavo. Kol neteisybė bus visiškai pripildyta, tuomet Dievui tai nusibos, tuomet prasidės išėjimas.

101 Ir mes tai matome, kad patys žmonės gali pažvelgti atgal į laiko tėkmę, kad tas dalykas yra prakeiktas. Jie ir vėl pasiima pleišto formos [aukso gabalą – Red.] ir gražų babilonietišką rūbą. Ir būtent tai užtraukia prakeikimą žmonių tarpe – kai žmogus bando įskiepyti savo supratimus apie dalykus.

102 Mes turime pasilikti su šiuo Žodžiu. Tai yra Dievo įsakymai, buvo: „Neliesti nieko tame mieste, tame prakeiktame mieste. Nelieskite to. Palikite tai ramybėje.“

103 O Achanas galvojo, kad galėjo paimti pleišto formos aukso gabalą ir gyventi gana neblogai kaip likęs pasaulis, ir gražus babilonietiškas rūbas... O, Achana, stovyklose! Suprantate? Tačiau tai yra prakeikta ir visada išlieka prakeikta. Tai buvo prakeikta nuo paties „Nikėjos Pasitarimo“, Nikėjoje, Romoje, buvo prakeikta nuo pat tada. Bet Dievas leido neteisybei užsipildyti, kol amoritų laikas bus išsipildęs.

104 O dabar visi turintys dvasinį supratimą, nepamirškite, aš vis cituoju, dvasinis supratimas, jūs galite matyti, kad šios tautos neteisybė yra pripildyta. Ji yra organizuota ir perorganizuota, ir organizuota, ir organizuota. Ir dabar ji priklauso konfederacijai ir jungiasi su kažkuo kitu. Neteisybė yra pripildyta. Atėjo laikas išėjimui, laikas pašaukimui išeiti į pažadėtą Kraštą. Pažadas ne tik kitos šalies į kurią galima išeiti, bet Namai, Tūkstantmetė karalystė, pašaukimo išeiti laikas. Šios tautos neteisybė (šį vakarą kalbėsiu apie tai ir vėl) yra pripildyta. Ji yra purvina.

105 Jūs pasakysite: „Broli Branhamai, tauta, kurioje tu gyveni?“ Taip, pone. Tikrai. Jūs pasakysite: „Kaip Jungtinių valstijų pilietis tu neturėtum taip sakyti.“ Tuomet Elijas neturėjo

užtraukti prakeiksmo Izraeliui, o jis juk buvo izraelitas. Tuomet kiti pranašai niekuomet neturėjo prakeikti tos tautos, kurioje jie buvo izraelitai.

106 Tačiau jie ištarė ne savo mintis, bet Viešpaties Žodį. Suprantate? Tai priklauso nuo to iš kur jūs semiatės įkvėpimo. Tai priklauso nuo to kaip tai ateina. Jei tai yra priešinga Žodžiui – palikite tai. Aš prašau kiekvieno, kad įrodytų, jog Tai yra priešinga Žodžiui.

107 Ar Biblijoje nėra pasakyta Apreiškimo 13? Štai kur pasirodo ši tauta. Šios tautos numeris yra trylika, moters tauta. Tai moteris Biblijoje. Moteris yra ant mūsų monetų. Tai moters tauta. Tai vieta, kurioje prasideda moterų negarbingumas, prasideda, ir kur tai pasibaigia. Negarbingumas prasidėjo Edene per liovimąsi tikėti Dievo Žodžiu. Čia yra vieta, kur buvo „išperėtos“ moterys pamokslininkės ir visa kita. Pasaulio purvas kyla tiesiai iš Holivudo, blogiausios tautos pasaulyje. Daugiau skyrybų, nei visame likusiame pasaulyje kartu sudėjus. Suprantate? Kodėl? Jūs atrasite tai vieną dieną, Viešpačiui leidus. Jūs pamatysite kodėl, šis prakeiktas dalykas... Jūs galite matyti šio skyrybų reikalo aklumą, kurį šėtonas užtraukė žmonėms ant akių. Mes esame baisioje valandoje. Mūsų pabaiga dabar yra prie pat durų, aš tikiu. Jie yra supuvę, supuvę iki šerdies.

108 Ji pasirodo Apreiškimo 13, numeris trylika. Ir nepamirškite, ji iškilo kaip avinėlis, tikėjimo laisvė. Bet po to ji gavo jėgą iš žvėries. Kaip to atvaizdas. Ir jis kalbėjo su visa valdžia ir darė tuos pačius negarbius dalykus, kuriuos darė prieš jį buvęs žvėris. Tuomet pasakykite man, kad tai nebuvo pranašauta apie šią tautą? Amoritų būsena yra beveik pribrendusi, nes jau tame veikia.

109 Ir netgi mūsų naujas popiežius, jo tikslas yra kartu suvienyti brolius. Ir, žemiškomis akimis, tai yra dalykas, kurį reikia padaryti. Bet Dievo akimis, tai yra priešinga Šventajai Dvasiai. Mes negalime su tuo susimaišyti. Ir kiekviena bažnyčia bus pakviesta į tą federaciją. Išeikite iš to kaip tik galite greičiau. Jūs priimsite žvėries ženklą nežinodami, ką darote. Išeikite iš to.

110 Aš viliuosi, kad dvasinis protas gali tai suprasti. Esu įsitikinęs, kad galite. Tačiau man įdomu, štai čia... Bet kuriuo atveju, jūs negalite aplankyti kiekvienos tautos. Bet galite į jas išsiųsti garsajuostes. Dievas turės kažkokį būdą, kuriuo suras tą protą, kur yra pasėta ta sėkla. Teisingai. Ir vos tik Šviesa tai apšviečia [Brolis Branhamas vieną kartą suploja rankomis – Red.], tai viskas, priima Gyvybę. Kaip paprasta moteris prie šulinio, ji pasakė: „Štai Jis.“ Ji tai suprato.

111 Palik tą dalyką. Jis prakeiktas. „Prakeiktas?“ Pasakykite man, kurs nors vieni būtų puolę ir vėl iškilę. Pasakykite man nors vieną, kuris iškilo, kuris nebuvo puolęs. Taigi, jūs galite suprasti, kad tas dalykas yra klaidingas. Gerai.

112 Neteisybė dar nebuvo perpildyta, amoritų, todėl jie turėjo uždelsti ir palaukti iki išėjimo. Tačiau kuomet amoritų neteisybė buvo pripildyta, tuomet ten prasidėjo dvasinis išėjimas, arba fizinis išėjimas, kad vesti žmones į tikrą žemę, kurioje tikri amoritai kadaise gyveno, vadino ją savo žeme.

113 Ir amoritų neteisybės denominacija vadino save „bažnyčia“ taip ilgai, kad jų neteisybė yra beveik pasiekta.

114 Artinasi išėjimas, kuriame Dievas parodys, kas yra kas. Kuriame pati Bažnyčia, Jėzaus Kristaus Nuotaka bus išvesta į Žemę, kuri yra pažadėta. „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių, toje vietoje.“ Jums nereikia eiti ten ir kautis kaip jie tai darė. Tai jau yra paruošta.

Jei ši žemiškoji gyvenamoji padangtė suirs, mes turime jau laukiančią kitą: „Kad kur Aš esu, jūs taip pat ten būsite.“ Didysis išėjimas yra čia pat!

115 Pastebėkite kaip Dievas pasielgė tame išėjime, ką Jis... kokį pasiruošimą Jis padarė ir tiesiog minutėlę panagrinėkite, tuomet pažiūrėkite į šiandieną. Gerai. Atkreipkite dėmesį, prieš tą išėjimą: „Ten iškilo faraonas, kuris nepažinojo Juozapo.“ Suprantate? Faraonas, kuris nepažinojo Juozapo. „Nežinojo Juozapo.“ Ką Juozapas atstovavo? Dvasinę dalį šiame dvasiniame išėjime.

116 Ten iškilo: „Mes esame laisvė.“ (Moteris buvo maitinama laiką, laiką ir laiko dalį). Tačiau galiausiai iškilo Juo... ar faraonas diktatorius, kuris nenorėjo žinoti apie tikėjimo laisvę, suvienijo juos kartu. Nepraleiskite to. Atėjo laikas, kai ten buvo faraonas, pirma, turėjo ateiti.

117 O organizacijos gyveno prabangiai, gyveno kaip įskiepyta šaka į tikrą Krikščionybės vynmedį, bet vistiek ji vis dar neša jo originalius vaisius: moterys – pusiau apsirergusios. Vyrai – intelektualūs ir neigiantys Dvasios jėgą. Tačiau... ji gyveno prisidengusi Krikščioniškos bažnyčios vardu. Tai įskiepytas vynmedis. Tačiau žemdirbys dabar ateina apgenėti to vynmedžio taip, kaip Jis pasakė, kad padarys. Visi tie, kurie neturi vaisiaus yra nukertami ir metami į ugnį ir sudega.

118 Baisu yra tai sakyti, bet Tiesa kartais atrodo baisi, kaip ką tik jums pasakiau, kaip Dievas praveda Savo vaikus per gilius vandenis ir klampų smėlį ir panašiai. Jis tai daro tokiu būdu. Nepamirškite, in... indas privalo būti sudaužytas į šukes, šukes, mažas daleles tam, kad būtų iš naujo suformuotas ir vėl įtvirtintas. Atrodo, kad jį sunaikinti tai yra baisus dalykas, bet taip turi būti padaryta tam, kad indas būtų iš naujo padarytas, vaza ar ką bedarytumėte.

119 „Buvo faraonas, kuris iškilo, kuris nepažinojo Juozapo.“ Ir tai buvo pradžios pradžia. Tai buvo išėjimo pradžia. Ir kai tas dalykas pradėjo formuotis, politinėje jėgoje, pradėjo formuotis, Dievas pradėjo ruošti. Amoritų neteisybė buvo pasiekta. Laikas, kurį Jis pažadėjo Abraomui išsipildė ir čia pat buvo išlaisvinimo laikas.

120 Ir Dievas leido iškilti faraonui, kuris nepažinojo Juozapo, ir gimė Ramzis. Ir iš karto po Seto atėjo Ramzis. Ir Ramzis buvo tas, kuris nežinojo apie Juozapo palaiminimus. Ir... ir jis nežinojo kokia buvo dvasinė pusė. Jis buvo tiesiog politinis genijus, kuris galėjo užimti Etiopiją ir visas likusias šalis, karine galia. Ir tai buvo viskas, ką jis žinojo, tai karinė galia.

121 Aš manau, jei nors vienas žmogus yra dvasiškas, jis gali matyti kas dabar vyksta. Mes turėsime faraoną, kuris nenorės žinoti apie tikėjimo laisvę. Kai mūsų prezidentas užėmė savo pareigas, jis nedavė priesaikos dėl to, kad jis yra už tikėjimo laisvę.

122 O kaip buvo tą dieną, kai buvo iškeltas klausimas apie segregaciją, pačioje pietinėje dalyje? Kai tas Ala.. Alabamos gubernatorius... Norėčiau turėti galimybę pasikalbėti su tuo tarnautoju, tuo Martinu Liuteriu Kingu. Kaip žmogus gali būti lyderis ir vesti savo žmones į tuos mirtinus spąstus? Jei tie žmonės būtų vergai, aš būčiau ten, būčiau nusivilkęs švarką, kaučiausi už tuos žmones. Jie nėra vergai. Jie yra piliečiai. Jie yra tautos piliečiai. „Ėjimo į mokyklą“ klausimas...

123 Tie žmonės, jeigu jie turi kietą širdį ir nežino tų dalykų... Jūs negalite žmonėms įkalti dvasinių dalykų, juose yra dalykai įbrukti politinėmis jėgomis. Jie turi priimti tai, atgimti iš naujo, tuomet jie matys šiuos dalykus.

124 Bet, šis žmogus, jeigu aš tik galėčiau su juo pakalbėti. Veda tuos brangius žmones prisidengęs religijos vardu į mirties spąstus, kuriuose jis nužudys tūkstančių tūkstančius iš jų! Jie ne... Jie supranta tik... tik fizinę pusę.

125 Šis žmogus, juodaodis brolis, kai Luizianoje prasidėjo tas didysis sukilimas, tuo metu aš ten buvau. Kuomet... Ten yra juodaodis tarnautojas, brangus senas brolis, atsistojo ten ir pasakė, paklausė neregulariosios kariuomenės: „Ar galiu su jais pakalbėti? Jie yra mano žmonės.“ Ir šis senas tarnautojas atsistojo ten, pasakė: „Aš noriu pasakyti šį rytą, aš niekada nesigėdijau savo spalvos. Mano Kūrėjas mane padarė tuo, kas esu.“

126 Jis nori, kad jis tokiu pasilikytų. Jis nori, kad visi žmonės tokie pasilikytų. Jis sukuria baltas gėles, ir mėlynas gėles, ir visų spalvų gėles. Nesikryžminkite su jais. Nekryžminkite jų. Pradėsite kovoti prieš gamtą.

127 Jis pasakė: „Aš niekada nesigėdijau savo spalvos iki šio ryto.“ Jis pasakė: „Kai matau mano žmones sukylančius ir darančius dalykus, kuriuos jie dabar daro,“ – pasakė jis, – „tai priverčia mane jausti gėdą dėl jų.“

Aš pamaniau: „Dieve, palaimink tą balsą.“

Jis pasakė: „Jūs tiesiog sukelsite problemą.“ Pasakė: „Pažiūrėkite į čia esančias mokyklas. Jeigu mes neturėtume mokyklų,“ – pasakė, – „tai būtų kitaip. Bet, kas turi geriausias mokyklas čia Luizianoje?“ Pasakė: „Paimkime, pavyzdžiui, mūsų miestą Šrivportą.“ Pasakė: „Ten yra baltųjų mokykla, tai sena mokykla. Mums jie pastatė kitą. Jie neturi nei vieno instrumento, nei vieno muzikinio daikto vaikams. Mes turime pilną kiemą. Ir be to jie pastatė mums nuostabų, didelį, marmurinį baseiną mūsų vaikams. Ir mes turime geriausias mokytojus, kuriuos galima turėti.“ Pasakė: „Kodėl jūs norite eiti ten, kai čia mes turime tai, kas yra geriau? Kas jums atsitiko?“ Jis tarė...

128 O tie žmonės, jie sušuko: „Valio!“ Jie nuslopino balsą. Štai taip, suprantate, klaidingas įkvėpimas.

129 Tie žmonės buvo vergai. Jie yra mano broliai ir sesės. Jeigu jie būtų vergai aš pasakyčiau: „Tiesiog prisijunkime prie jų ir eikime per gatvę ir protestuokime prieš tai.“ Jie nėra vergai. Jie yra piliečiai su tokiomis pačiomis teisėmis, kurias turi visi kiti. Tai yra tiesiog tik didelis įkvėpimas kylantis iš pragaro, kad padarytų taip, jog milijonai iš jų būtų nužudyti. Jie pradėjo revoliuciją. Žinoma, taip yra. Tai neteisinga.

130 Vyrai ir moterys turi savo teises. Mūsų juodaodžiai broliai ir mūsų japonai, ir geltonodžiai, baltaodžiai, juodaodžiai, ir kas tik jie bebūtų. Dievui kraujas nedaro jokio skirtumo. Mes visi kilome iš vieno žmogaus, Adomo. Bet jei Dievas atskyrė mus ir padarė mus skirtingų spalvų, pasilikime tokie. Jeigu aš būčiau gel... geltonodis žmogus, aš norėčiau pasilikti japonu ar kiniečiu. Jeigu būčiau juo... juo... juodaodis žmogus, aš norėčiau tokiu pasilikti. Dievas mane tokį padarė.

131 Atvirai sakant yra daug dalykų susijusių su juodaodžių rase, kuriuos turėtų turėti baltaodžių rasė. Jie neturi jaudulio. Jie yra labiau dvasingi. Yra tūkstantis su jais susijusių dalykų, prie kurių baltaodis žmogus net negali prisiliesti. Dievas juos tokius padarė.

132 Kas giedojimu galėtų pralenkti juodaodžių chorą? Kur galėtumėte surasti balsus? Esu matęs kaip jie atėjo iš tų kraštų, nežinodami kuri ranka yra dešinė ir kuri kairė. Trisdešimt ar keturiasdešimt skirtingų jų genčių ir jie taip gieda, kad meistrai ten stovėdami sako: „Aš negaliu padaryti nieko panašaus.“ Jis treniravo chorus metų metais, ir vienas dainuos oktava

aukščiau ir žemiau ir visa kita. Pasakė: „Pasiklausykite to, tiesiog tobulai, netgi kita kalba.“ Jie yra apdovanoti.

133 Tačiau, suprantate, visi šie dalykai turi įvykti, viskas dėl politiko, kurį jūs, žmonės, išrinkote su savo suktais balsavimo prietaisais.

134 Ir kažkurį dieną, kai tas gubernatorius ten stovėjo, davė priesaiką ir buvo žmonių išrinktas toms pareigoms, ir segregacijos klausimas pagal konstituciją yra toks, kad kiekviena... kiekviena valstija, gali turėti savo nuomonę apie tai. Jam nerūpėjo, tačiau jis perskaitė konstituciją, pasakė: „Taigi, mokykla palaiko segregaciją.“ Ten jie turi mokyklą. Ir tik du juodaodžiai vaikai norėjo pereiti į tą mokyklą, kai tuo tarpu jie turėjo savo koledžą. Bet jis stovėjo ir pasakė: „Ka?“ Jis net perskaitė konstituciją.

135 Tuomet tai atitinka šį žmogų apie kurį ką tik kalbėjome, kuris nepažinojo Juozapo, laisvės. Patraukė tuos juodaodžių balsus ir net nežinodami, kad tai buvo respublikonų partija, kuri juos išlaisvino iš pat pradžių. Pardavė jų pirmagimystės teises štai tokiam dalykui kaip tas, kad įvestų juos į mirties spąstus, kad būtų parodyta, jog kiekviena žmogaus sukurta sistema turi žlugti. Būtent taip. Ir ponas Kenedis nacionalizavo tą gvardiją ir pasiuntė tuos žmones atgal jų tėvų akivaizdoje, stovėjusių ten pagal konstituciją. Tai ir vėl sulaužė konstituciją.

136 Pasakė: „Mes nesikausime. Ne, pone.“ Ir aš pasakiau: „Aš viliuosi, kad tauta sužinos, jog mes daugiau negyvame pagal demokratiją, bet pagal karinę diktatūrą.“

137 Žinote seną posakį: „Vieną kartą esi visada pietietiškas demokratas.“ Aš nežinau... dabar. O... Žinoma žmogų visada kažkas pažadins. Suprantate? Palikite tuos brangius žmones ramybėje. Nežudykite jų, ten esančių.

138 Kaip tas vyrukas, kuris šovė tam broliui į nugarą kažkurį vakarą iš to ginklo, o jo maži vaikai ir žmona buvo namuose. Man nesvarbu, kas jis yra, tai žema ir niekinga. Taip, pone. Norėčiau būti teisėju jo byloje, nors kartą. O... O... Nušovė tą vyrą grįžtantį namo pas savo žmoną ir vaikus. Jis yra pilietis, turi teisę stovėti už tai, ką laiko tiesa, geras žmogus. Žurnale „Life“ buvo to mažo berniuko verkiančio dėl savo tėčio nuotrauka. Ir kažkoks išdavikas ten šovė jam į nugarą iš pasalų.

139 Štai ką turite, kai atmetate Kristų. Tai tiesa. Štai prie ko priėjo visa tauta, visi politikoje. Tai tokia gėda, bet mes to norėjome. Mes įrodėme tai šiuose rinkimuose.

140 Mano mažasis sūnus man pasakė šį rytą: „Tėveli, tėvai piligrimai, kai jie čia atvyko, ar jie visi priklausė tai vienai denominacinei bažnyčiai? Ar jie visi...“ Pasakė: „Ar jie devėjo didelius apsiaustus?“

141 Aš pasakiau: „Ne, mielas. Jie atėjo čia dėl tikėjimo laisvės. Štai dėl ko jie čia atėjo, kad išeitų iš štai tokių dalykų.“ Ar matote prie ko tai dabar privedė? Tai parodo, kad visos šios karalystės privalo sugriūti.

Turiu paskubėti.

142 Vienas dalykas, aš meldžiu, kad brolis Martinas Liuteris Kingas tikrai greitai pabustų. Jis myli savo žmones, be jokios abejonės. Bet jeigu jis tik pamatytų iš kur yra jo įkvėpimas. Kas iš to būtų gero, jeigu jūs nueitumėte į mokyklą, milijonas iš jūsų ten gulėtų negyvi? Ar tai nebūtų... eitumėte į mokyklą lygiai taip pat? Taigi, dėl... dėl alkio, jei tai būtų dėl kažko kitko, vergai, žmogus tapdavo kankiniu, kad atiduotų savo gyvybę dėl tokios priežasties, dėl vertos

priežastis, ir tai būtų verta priežastis. Bet tik dėl to, kad eitų į mokyklą... aš... aš to nesuprantu. Suprantate? Aš nemanau, kad Šventoji Dvasia su juo sutinka, visiškai, dėl to. Tai įvedė žmones į triukšmingą sumaištį, suprantate.

143 Lygiai... lygiai kaip Hitleris padarė Vokietijoje, įvedė juos tiesiai į mirtinus spąstus, tuos brangius vokiečius. Ir ten jų gulėjo milijardai ar milijonai, krūvoje vienas ant kito.

144 Ir tai yra lygiai tas pats dalykas. Ir nepamirškite, esu įrašomas į garsajuostę. Jūs tai pamatysite po to, galbūt po to, kai manęs nebus. Būtent taip ir atsitiks. Tie brangūs žmonės ten žus kaip musės. Pradės revoliuciją tiek baltieji ir juodieji, ir vėl kausis ir žus kaip musės. Ir ką turėsite po to, kai visa tai pasibaigs? Daugybę negyvų žmonių.

145 „Bet ten iškilo faraonas, kuris nepažinojo Juozapo“. Tas pats ir šiandien, iškilo žmogus ir davė priesaiką Baltuosiuose rūmuose... kuris nesilaikys savo priesaikos, pats neduos priesaikos, kad tiki tikėjimo laisve.

146 Ką šis naujas popiežius sako? Vienas... Keturi dalykai, kuriuos jis pasakė. Vienas iš jų – tai kartu suvienyti protestantus ir katalikus. Ir taip padarytų bet kuris intelektualus žmogus. Bet pagal Bibliją – taip padaryti yra klaidinga. Ir Biblija sako, kad jie tai padarys.

147 Judėkime šiek tiek toliau. Tuo metu Ramzis augo Egipte. Jo jėga auga. Fizinis žmogus, Ramzis, augo.

148 Fizinis žmogus, antikristas, dabar auga. Per politiką jis jau priėjo prie Baltųjų rūmų. Religijoje jis privertė visus žmones dvejoti taip, kad faktiškai dėl to jie suklyps. Ir denominaciniai lyderiai, praktiškai visų bažnyčių esančių šioje tautoje, jau dabar priklauso bažnyčių konfederacijai. Ramzis augo. Ir jie visi kartu vienijasi ir jie tai pasieks. Ir ką tai padarys? Tai sukuria jėgą, žvėrį lygiai kaip tą pirmąjį.

149 Tada prasidės persekiojimas visų tų, kurie su tuo nesusijungs, ir boikotas. Tuomet jau bus per vėlu. Jūs jau priėmėte ženklą [žvėries – Red.]. Nesakykite: „Aš tuomet tai padarysiu.“ Geriau padarykite tai dabar. Ramzis augo.

150 Tačiau nepamirškite, kol Ramzis augo jėgoje, Egipte, Dievas dykumoje turėjo Mozę. Jis taip pat augo. Ramzis turėjo politinę sistemą. Dievas turėjo dvasinę sistemą, per pranašą pasiruošusį išeiti, kalbėti žmonėms.

151 Jie ir vėl abu auga. Tai bus akistata, vieną iš šių dienų. Nebus likę daug laiko, kai prasidės akistata. Kaip fizinis... Kaip Raštas sako: „Kūniškas buvo provaizdis dvasinio.“ Jūs negalite nuo to pabėgti. Štai taip. Tai yra tiesiog priešais jūsų akis. Tai yra Tiesa. Pažiūrėkite dabar į bažnyčią, reikalaujančią, įgyjančią jėgą. Šventoji Dvasia nužengia, Dievo paslaptys yra apreiškiamos ir joms yra suteikiama teisinga vieta. Suprantate? Ir štai čia, ji jau yra Baltuosiuose rūmuose. Ir Bažnyčia vienijasi drauge, amen, ne denominacija. Iš neteisybių vergystės, atsiskiria nuo amoritų, laisvi žmonės. O!

152 Dievas turėjo Mozę, Jo būsimą pranašą. Nors jis jau buvo pranašavęs ir tai įrodė, kad jis buvo teisingas, tačiau, visgi, jis buvo dykumos mokykloje, paslėptas nuo likusio pasaulio. Bet jis buvo mokomas, treniruojamas, pačioje dykumoje.

153 Priešai visada pasiūlys savo sistemą. Ir netikėjimas ją priims, nes priešas yra intelektualumo simbolis.

154 Taigi, nepamirškite, yra tik dvi. Nepamirškite to. Yra tik dvi jėgos. Viena yra dvasinė jėga, Šventosios Dvasios. Kita yra velnias, veikiantis per intelektualinę jėgą. Nes į tai jis

ižengė Edeno sode, per intelektualias jėgas, kad priverstų levą patikėti intelektualiu sumanymu, prieš Žodį. Tiesiog aiškiau ir būti negali, vaikai gali tai suprasti. Suprantate? Suprantate? Ir štai taip tai buvo, iš pat pradžių.

155 Tai yra čia, Egipte šį rytą. Yra intelektualinė jėga veikianti Ramzyje, atveda jį į jėgą. Ir iškelia jį, kuris nenori žinoti laisvės, kad leistų tai, ką padarė Juozapas, ką bažnyčia padarė pradžioje.

156 Ir dabar mes matome tą patį dalyką: intelektualinė jėga įsipynusi tarp bažnyčių ir tai iškilo iki bažnytinės galvos, kuriai nerūpi, kas pasakyta Biblijoje. Jie turi savo sistemą. Tai nėra tai, kas yra pasakyta Biblijoje. Tai yra tai, ką pasakė bažnyčia. Ir protestantai įsipynė būtent į tai, kad visos jų mažos grupelės, kaip ši [sako – Red.]: „Na, žinoma. Na, aš žinau, kad yra sakoma Šitai, bet leisk tau pasakyti, tos dienos yra praėjusios.“

157 „Dievotumo pavidalas ir neigia jėgą.“ Kiekviena Rašto vieta nurodo tiesiogiai į tai.

158 Dabar jūs matote, kodėl aš noriu tai įrašyti į garsajuostę ir išsiųsti tai žmonėms. Valanda atėjo. Tiesa turi būti sužinota. Išėjimas yra čia pat. Suprantate?

159 Intelektualioji pusė atrodo tobula. Ir ji yra tobula, yra tikrai. Bet tobulumas... šėtono įkvėpimas.

160 Ir tuomet, visada, kad... šis intelektualus Ramzis augo ir artinosi prie sosto. Ir nepamirškite, jis iškilo kaip Mozės brolis, suprantate, Mozės brolis. Vienas iš jų turėjo užimti intelektualo vietą lygiai kaip Juozapas savo broliams. O ką jie padarė su mažuoju Juozapu? Atskyrė jį nuo Žodžio. Žodis yra Dievas. Ir jie atskyrė Žodį ir priėmė religiją. Ir dabar religija peraugo į jėgą.

161 O Dieve, leisk žmonėms tai pamatyti! Kaip galiu dar labiau panaudoti savo balsą? Kaip galiu tai padaryti dar aiškiau pagal Rašto vietas, Šventosios Dvasios įkvėpime, kad mes esame čia?

162 „O“, – sakote jūs, – „na, taigi, jeigu tai ateitų per popiežių Joną ar popiežių tokį ir tokį, arba vyskupą tokį ir tokį!“

Ar matote, kad Dievas pasirinko mažą, nereikšmingą dykumos gyventoją?

Pasakysite: „Kaip visa tai gali būti klaidinga?“

163 Dievas turi reikalą su individu ne su grupėmis. Su individu. Dievas suranda Savus... Savus, suranda Savus. Vienintelis dalykas, kurį Jis turėjo turėti – tai vienas žmogus per kurį Jis galėtų veikti. Tai yra viskas, ko Jis nori – vienas žmogus. Jis bandė surasti juos kiekviename amžiuje. Jeigu Jis galėtų surasti vieną žmogų! Jis surado vieną žmogų Nojaus dienomis! Vieną žmogų Elijo dienomis! Vieną žmogų Jono Krikštytojo dienomis. Jam reikia tik vieno žmogaus. Teisėjų dienomis Jis bandė surasti vieną žmogų, Samsoną, davė jam didelę jėgą, bet jis pardavė ją moteriai ir buvo apakintas. Tai yra teisėjai. Ar taip nebuvo? Dievas yra teisėjas. Suprantate?

164 Suprantate, šiandien Jis bando surasti vieną žmogų, kurį galės laikyti Savo rankoje, kuris kalbės Tiesą, kuris su ja bus bebaimis, kuris nesisistengs susilaikyti, kuris nebus dogmatiškas. Vienas žmogus, kurį Jis gali laikyti Savo rankoje ir parodyti Jo gyvą Žodį, ir parodyti Jį gyvą. Aš tikiu, kad jis gali paruošti tokį žmogų. Aš tikiu. Aš tuo tikiu. Aš tiesiog pakankamai tikiu Biblija, kad tikėčiau, jog Jis gali jį surasti, tai tiesa, kuris sakys Tiesą.

165 Po kurio laiko mes atrandame, po to, kai praėjo per visas tas mokyklas. Dabar sekite. Priešas kažką pasiūlo, intelektualų protą, nes priešas stengiasi paveikti intelektą. Ir protaujantis prisės ir samprotaus, ir pasakys: „Taigi, palūkėkite minutėlę. Argi nėra taip, kad taryba...“

166 Kažkurią dieną kalbėjau su vyru ir jis pasakė: „Pažiūrėkit, Bilis!“ Jis dirba viešojoje visuomeninėje kompanijoje, puikus žmogus. Ir jis pasakė: „Noriu kai ko tavęs paklausti.“ Pasakė: „Tu esi airis.“

Aš pasakiau: „Taip, pone.“ Pasakiau: „Aš kaip ir gėdijuosiu to, bet, visgi, aš esu.“

167 Ir jis pasakė: „Na,“ – pasakė jis, – „kad iš tiesų tu, iš tiesų turėtum būti katalikas?“

168 Aš pasakiau: „Aš esu pirmapradis katalikas.“ Žinote, pirma Bažnyčia buvo katalikų Bažnyčia.

169 Ar matote prie ko ji šiandien yra priėjusi? Tai prasidėjo Sekminėse, bet organizacija atvedė ją ten, kur ji dabar yra. Pažiūrėkite, ir Sekminės sugrįžo ir buvo organizuotos padarė tą patį dalyką kaip pirmoji katalikų bažnyčia. Ir jie yra taip toli šiandien kaip ir tie, kaip tie buvo per du tūkstančius metų. Ir penkiasdešimt metų beveik privedė jus prie to.

Suprantate?

170 Jis pasakė: „Ar tu nemanai, kad kai grupė ekumeninių protų,“ – štai jums, – „susės drauge ir kažką sumąstys, ir kai visa grupė susitars, ar tu nemanai, kad jie bus šiek tiek... Aš atėjau išgirsti kaip tu pamokslauji,“ – pasakė, – „bet aš nesutinku su tavimi.“

171 Aš pasakiau: „Vienintelis būdas, kuriuo gali įrodyti, kad tavo nesutikimas yra logiškas, tai įrodyti tai pagal Bibliją.“

Jis pasakė: „Biblija su tuo neturi nieko bendro.“

172 Aš pasakiau: „Tau gali ir neturėti. Bet man tik tai ir turi bendra. Suprantate, Tai yra Žodis.“

173 Jis pasakė: „Ar tu nemanai, kad grupė ekumeninių protų kartu susėdusių galėtų būti labiau teisingi, ir yra įsitikinę, kad yra teisūs... nei tiesiog vienas paprastas, neišsilavinęs žmogus kaip tu?“ Aš pasakiau... „Na,“ – pasakė, – „koks tavo reikalas sakyti kažką prieš tą bi... ar prieš mūsų... mūsų bažnyčią? Kaip buvo visame amžiuje... kai jie turėjo pirmąją bažnyčios tarybą, apie kurią tu kalbėjai, ten vieną vakarą, mes tai girdėjome, bažnyčios periodai, apie ekumeninį susirinkimą Nikėjoje, Romoje, ir suformavo Romos katalikų bažnyčią.“ Pasakė: „Ar tu nežinai, kad ten buvo tūkstančiai vyrų, dvasia, Dievo pasiųstų vyrų sėdėjusių toje taryboje? Ir ar tu nemanai, kad jų protas turėjo būti labiau linkęs žinoti Dievo valią nei tavasis štai čia, po to kai Dievas per du tūkstančius metų įrodė, kad ta bažnyčia yra teisi?“

174 Aš pasakiau: „Jis niekada to neįrodė.“ Aš pasakiau: „Jei ta bažnyčia yra Dievo Bažnyčia, pažiūrėkime kaip ji pagimdys taip kaip tuomet tai padarė pirmoji Bažnyčia. Pažiūrėkime kaip ji išreikš dalykus, kuriuos jie išreiškė iš pradžių. Kai, net Biblija sako, kad: „Nei viena raidelė ar vienas brūkšnelis joje nepraeis.“ ir Jis pasakė: „Kas atims vieną Žodį nuo To ar pridės vieną žodį prie to, jo dalis bus išimta,“ – ar tai būtų ekumeninė taryba ar kas tai bebūtų, – „iš Gyvenimo Knygos.“ Su juo yra užbaigta.

Pasakė: „Bili, tu esi nepastovus.“

175 Ir aš pasakiau: „Tuomet, spėju, kadaise didingame Izraelio garbingume, kai jie atsiskyrė kaip protestantai ir katalikai padarė šiandien, Izraelis išliko Izraeliu.“ Bet aš pasakiau: „Mes atrandame, kad jie turėjo karalių vardu Jehozapatas, teisus vyras, kuris stengėsi laikytis Die... Die... Dievo įstatymų. Tačiau jie turėjo kitą štai ten vardu Ahabas, kuris vedė moterį, politika, bandė susidraugauti su kita tauta ir vedė vieną iš jų dukterų, Jezabelę, ir atsivedė ją taip pat į Dievo tautos tarpą.“ Tas pats dalykas, kurį mes darome, ir atsiveda pas save. „Ir ji tapo valdytoja. Priversdavo Ahabą sakyti tą ir priversdavo Ahabą pasakyti kitą.“ Tą patį dalyką jie daro dabar. Ir aš pasakiau: „Prasidėjo akistata.“

176 Jie norėjo kartu suvienyti abi bažnyčias, kaip jie dabar stengiasi padaryti. Ir... ir Ahab... Ir net Jehozapatas, organizacijos žmogus pasakė: „Taip. Tai bus gerai. Tavo žmonės yra mano žmonės. Mes visi esame Krikščionys. Mes visi esame tikintieji. Susivienykime.“ Tačiau, kai jis susidūrė su akistata jis pasakė: „Ar jūs nemanote, kad mes turėtume eiti dėl to pasimelsti? Mums derėtų pasiteirauti Viešpaties.“

Ir jis pasakė: „Taip,“ – pasakė Ahabas.

Todėl jis pasakė: „Pasakysiu jums štai ką. Suraskime Viešpaties pranašą.“

177 Bet, matote, Ahabas turėjo sistemą, kurią jis laikė esant iš Viešpaties. Jis pasakė: „Aš turiu jų keturis šimtus, išsilavinę ir ištrenuoti.“ Ir jie tvirtino, kad buvo pranašai hebrajai kaip šiandien tai daro tarnautojų grupės.

178 Ir jie atvedė juos ir uždavė jiems klausimą apie... apie mūsų rezultatą. Ir visi iki vieno iš jų kartu susivienijo. Lygiai kaip šiandien daro ekumeninė taryba, ir jie atėjo su klausimu. „Eikite. Viešpats yra su jumis, nes ta žemė iš tiesų priklauso mums. Ir išstumkite iš ten sirus ar filistinus. Išstumkite juos lauk, nes žemė priklauso mums.“ Tai skamba labai protingai. Suprantate?

179 Tačiau, visgi, giliai Jehozapato širdyje tai neskambėjo teisingai. Jis pasakė: „Aš žinau, kad jūs ten turite keturis šimtus gerai išlavintus ekumeninius tarnautojus. Ir jie visi yra tokie vieningi, kad pasidarė porą plieninių ragų ir pasakė: 'TAIP SAKO VIEŠPATS!' Bet ar mes galėtume surasti kitą?“

180 Jis pasakė: „Tenesako taip karalius,“ – pasakė politikas. „Tenesako taip karalius, nes šie vyrai yra išlavinti vyrai. Aš pats juos ištreniravau.“ Ir viskas. Suprantate? Ir viskas. „Aš išmokiau šiuos vyrus. Bet, yra dar vienas, bet aš jo nekenčiu.“ „Suprantate? Pasakė: „Tai Michėjas Imlos sūnus, bet,“ – pasakė, – „aš jo nekenčiu. Jų tarpe jis yra ne kas kitas kaip išdavikas. Jis visada juos bara. Jis visada man sako, kad esu neteisus. Pažiūrėk į mano karalystę.“ Taip, pažiūrėkite į ją, pažiūrėkite kokioje sumaištyje ji buvo.

181 Pažiūrėkite į jūsų denominaciją šiandien: „Turintys dievotumo pavidalą ir išsižadėję jo jėgos.“ „Suprantate? O, gali būti dar milijonu daugiau, ir tūkstančiu daugiau, ir labiau išlavintų vyrų, bet kur jūs esate Dvasioje? Kur yra jūsų jėga, buvo Samsone, kai jis ten stovėjo, kaip minėjau kažkurią dieną? Buvo to stambaus sudėjimo, ir su tokia [raumenų – Red.] struktūra, bet tame nebuvo Gyvybės. Dvasia buvo jį palikusi. Jis buvo bejėgis. Mažas vaikutis jį vedžiojo. Akys apakintos dėl kažkokios moters. Taip pat kokia bažnyčia yra šiandien, vedžiojama politikos, vyskupų, vyresniųjų, įvairiausių dalykų. Vyrų traukia burtus, kad kažką ištrauktų iš skrybėlės ir visa kita. Kur mes esame, kai priėjome prie šios vietos?“

182 Jie pasiuntė ir atvedė Imlą arba... ne Imlą, bet Michėją, Imlos sūnų. Pasiuntė ir atvedė jį. Ir jis pranašavo ir pasakė jiems, kad Ahabas bus nužudytas jeigu ten eis.

183 Ir arkivyskupas sudavė smūgį jam į lūpas. Jis tai padarė nuoširdžiai. Jis pasakė: „Kur išėjo Dievo Dvasia, kai Ji mane paliko?“

Pasakė: „Jūs pamatysite.“ O...O...

184 Pasakė: „Uždarykite jį kalėjime. Uždarykite jį vidiniame kalėjime. Maitinkite jį sielvarto duona ir sielvarto vandeniu. Ir kai aš sugrįšiu su taika,“ – pasakė, – „aš susitvarkysiu su šiuo žmogumi.“

185 Ir Imla žinojo, kad su Dievu jis buvo teisus! Kodėl? Jo regėjimas atitiko Žodį. Jis buvo pranašas. Ir jo dvasia, ir jo regėjimas visiškai atitiko pranašą Eliją. Jis pasakė: „Jei tu apskritai sugrįši, tuomet Dievas man nekalbėjo.“

186 Taigi, aš pasakiau tam žmogui: „Kas buvo teisus: ekumeninė taryba, kurioje buvo keturi šimtai išrinktų vyrų susėdusių drauge, kuriuos išrinko žmonės ar vienas nereikšmingas išdavikas išrinktas Dievo?“

„Na,“ – pasakė jis, – „na, kaip tu gali žinoti, koks yra skirtumas?“

187 Aš pasakiau: „Sugrįžti prie projekto plano!“ Kaip mes žinosime kaip pastatyti pastatą, jei nebus projekto plano?

188 Jeigu jie būtų minutėlei sustoję ir suradę, kad tas pranašas Elijas prakeikė Ahabą ir pasakė: „Šunys laižys jo kraują.“ Ir jie laižė. Kaip jis galėjo palaiminti tai, ką Dievas prakeikė?

189 Kaip jūs galite ką nors palaiminti, ką Dievas prakeikė? Išeikite iš to. Bėkite nuo to. Įeikite į Kristų. Amen.

190 Dabar atkreipkite dėmesį. Bet priešas pateiks pasiūlymą. Priešas suplanuos dalyką, paruoš jį, ir intelektualus protas pasakys: „Tai teisinga.“

191 Štai kur buvo šis brangus brolis. Šis vyras, jis pasakė: „Atrodo, kad... Pažiūrėkite čia. Tu žinai, kad jei mes visi būsimė kartu kaip viena bažnyčia, nejaugi tu nemanai, kad mums bus geriau nei būti tokiems išsibarsčiusiems kokie dabar esame?“

192 Ar tai neskamba protingai, jei visi protestantai ir katalikai galėtų kartu susirinkti ir surasti abipusį sprendimą? „Argi gali dviese eiti kartu, jei nėra susitarę?“ Kaip jūs galite, kai viena grupė čia netiki išgydymu, kita sako, kad tiki, kita priskiria tai praėjusiam laikui? Kai kurie net netiki Biblija. Ir sujungti juos kartu, ką turėsite? Dievas nėra sumaištis autorius.

193 Prieš Dievui apskritai galint įvesti tvarką Savo Bažnyčioje, jie laukė dešimt dienų ir naktų, kol jie visi buvo „vienoje vietoje, vieningai.“ Ir ten atėjo Šventoji Dvasia, kad vadovautų, ne kažkokia ekumeninė taryba. Suprantate? Aš viliuosi, kad jūs tai suprantate. Atkreipkite dėmesį.

194 Tai yra netikintysis, neištikimas Dievo Žodžiui, kuris nepastebi, ką sako Žodis, tačiau atkreipia dėmesį į savo samprotavimus. Ieva taip padarė iš pradžių. Ji pasitikėjo savo samprotavimu.

195 Šėtonas pasakė: „Taigi, pažvelk čia. Ar tai neatrodo tinkama? Aš žinau, kad Žodis Tai sako. Bet, palauk minutėlę, ar tai nėra protinga, kad tau bus geriau, jei galėsi atskirti gera nuo blogo?“

„Na, taip.“ Tuomet ji tai priėmė. Suprantate? Žinoma.

196 Štai toks yra proto kelias. Taigi, netikėjimas visada remiasi samprotavimais, bet tikėjimas prie jų net neprisilies.

197 Tai nebūtų protinga mūsų tėvui... iš kurio yra mūsų tikėjimo tėvas Abraomas, kad mes esame jo vaikai per „buvimą Kristuje.“ Tai nebūtų protinga, kad šešiasdešimt penkių metų amžiaus moteris, ir su kuria jis gyveno nuo tada, kai ji buvo mergaitė, negalės turėti kūdikio? Ir kai jai buvo šimtas metų ar devyniasdešimt, o jam šimtas, ir vis dar neturėjo kūdikio. Net nebandytų pagalvoti, kai kurie didingi daktarai ir mokslininkai, kad Sarai būtų atliktas apžiūrėjimas. Pasakytų: „Na, jos iššios išdžiūvusios. Pieno gyslos išdžiūvo prieš keturiasdešimt metų. Jos širdis tokio amžiaus, ji negalėjo funkcionuoti.“ Na, tai tik samprotavimai.

198 Bet Abraomas to nepriėmė. „Jis neabejojo Dievo pažadu per netikėjimą. Atmetė samprotavimus, jis neabejojo Dievo pažadu, nesvarbu, kas tai buvo. Nes jis... jis laikė Dievą galintį atlikti viską, ką Jis pasakė, kad Jis padarys.“

199 Taigi, kur šį rytą yra Abraomo vaikai? Jūs tarnautojai, kurie esate išsigandę, jūs išsigandę, dėl savo duonos ir vandens, gatvėje, jeigu paliksite tą Babiloną. Kur jūsų tikėjimas? Dovydas pasakė: „Kadaise aš buvau jaunas, o dabar esu senas. Aš niekada nemačiau, kad teisisis būtų paliktas, o jo sėkla elgetautų duonos.“ Nebijokite. Išlikite ištikimi Kristui.

200 Bet netikėjimas užvaldys protą. Jis tai padarė. Dabar ar suprantate tai? Netikėjimas pasitiki samprotavimais, šios dienos dalykais. Tikėjimas to nedarys.

201 Tikėjimas žiūri į Žodį. Bet tikėjimas atsistoja ant nepajudinamos Uolos, Amžino Dievo Žodžio. Amen. Tikėjimas nežiūri į samprotavimus. Man nerūpi kaip jūs galite parodyti, kad tai bus daug geriau. Jei Žodis sako „ne“, tikėjimas tuo remiasi. Tai yra tikėjimo atilsio šventovės vieta.

202 Noriu jūsų paklausti, liuteronai, šį rytą, jūsų, baptistai, ir jūsų, katalikai, ir jūsų, kur jūs bebūtumėte, jūsų denominaciniai žmonės visame pasaulyje. Kaip jūs galite sudėti savo tikėjimą į jūsų denominaciją, kai tai prieštarauja Žodžiui? Kokį tikėjimą jūs turite? Jūs turite samprotavimo jėgą, o ne tikėjimą. „Nes tikėjimas ateina iš klausymo,“ – klausymo ekumeninės tarybos? Ar jūs kada nors galėtumėte... Sako, kad galite surasti tai „Senujų ponių gimimo pranašysčių rinkinyje“, bet jūs niekada to nesurasite Dievo Žodyje.

203 „Tikėjimas ateina iš klausymo, o klausymas iš Dievo Žodžio.“ Amen. Pasakykite man vieną žmogų, kuris gali pasakyti ką nors priešingai Tam, ir pasakyti, kad tai Dievo Žodis. Kai: „Dangūs ir žemė praeis, bet tas Žodis nepraeis.“

204 Tikėjimas suranda Žodžio atilsio šventovę. Jis pakyla tiesiogiai ant tos Amžinosios Uolos viršaus, Kristaus Jėzaus, Žodžio ir atsigula ten ir ilsisi. Tegul vėjas švilpia. Tegul audros purto. Jis yra saugus, amžinai. Jis ilsisi būtent ten tame Žodyje. Štai ten tikėjimas, tikras Krikščioniškas tikėjimas ilsisi. Poilsio vieta yra Žodis, nes jis žino, kad Dievas visada įrodys, kad Jis yra viršesnis už kiekvieną Jo priešą. Nesvarbu kaip blogai tai atrodo, ir kiek kartų priešas buvo atėjęs, ir kaip atrodo, jūs esate nugalėtas, tikėjimas vistiek žino.

205 Taigi, jūs sergantys žmonės, o, kaip aš norėčiau tai kaip reikiant išreikšti! Kai jūs sugaunate šį tikėjimą, kad jūs būsite išgydytas. Visos... visos aplinkybės, visa kita, visi ženklai, visi simptomai gali byloti apie tai, kad jūs mirštate, jūs niekada nesuabejosite! Jo atilsio vieta yra Dievo Žodžio šventovėje, kai tikėjimas, tikras tik ten apsigyvena. Ne dirbtinis

tikėjimas, taigi... Tikėjimas. Ne viltis, bet tikėjimas. Viltis yra štai čia, kuo buvo viliamasi. Tikėjimas jau yra ten, žvelgia ir sako: „Tai yra atlikta.“Suprantate? Tai yra tikėjimas. Štai ten tikėjimas užima savo atilsio vietą, nes jis žino, kad Dievas niekada, niekada neleis priešui prajoti aukščiau už Jį. Jis niekada neleidavo. Tikėjimas tai žino, taigi, nežiūrint į tai kaip dalykas atrodė.

Nojus žinojo, kad arka galės plaukti. Suprantate? Tikrai plaukė.

Danielius žinojo, kad Dievas galėjo užverti liūtų nasrus.

Hebrajų vaikai žinojo, kad Dievas galėjo sustabdyti ugnį.

206 Jėzus žinojo, kad Dievas Jį vėl prikels, nes Žodis pasakė: „Aš nepaliksiu Jo sielos pragare taip pat neleisiu Mano Šventajam pamatyti gedimą,“ Jis žinojo, kad gedimas prasideda po septyniasdešimt dviejų valandų. Jis pasakė: „Per tris dienas aš vėl prikelsiu.“Suprantate? Jis užėmė savo Amžiną atilsio vietą Dievo Žodžio šventovėje ir ten stovėjo.

207 Protas kaip įmanydamas stengsis atsirinkti: „Na, ši sistema privalo būti geresnė. Tai yra Tai.“ Tai atrodo geriau nei jūs žvelgiate intelektualiu protu. Jūs galite įrodyti samprotavimus.

208 Bet jūs negalite įrodyti tikėjimo. Nes, jeigu jūs galite tai įrodyti, tai daugiau nėra tikėjimas. Bet tikėjimas žino tik Žodį ir pažadą, ir jis žiūri į tą dalyką, kurio jūs nematote. „Tikėjimas yra pagrindas to, ko viliamasi, įrodymas to, kas neregima.“ Jūs negalite to išmąstyti. Aš negaliu įrodyti kaip tai bus padaryta. Aš nežinau kaip tai bus padaryta. Aš to nežinau, bet aš tuo tikiu. Aš žinau, kad tai yra taip, nes Dievas taip pasakė. Tai yra pastovu.

209 Dėl šios priežasties aš žinau, kad Tai yra teisinga. Aš žinau, kad Žodis yra teisingas. Aš žinau, kad Žinia yra teisinga, nes tai yra Žodyje. Ir aš matau gyvą Dievą judantį tame, kad įrodytų. Mes esame išėjime, neabejotina tiesa.

210 Net pati mirtis negali išjudinti tikėjimo. Žmogus stovėjo pačioje mirtyje... tiesiog priešais mirties veidą ir sušuko apie pačią prisikėlimo pergalę. Paulius: „O mirtie, kur tavo geluonis? Kape, kur tavo pergalė?“Suprantate? „Nes Kristus prisikėlė ir tie, kurie yra Kristuje pasirodys su Juo Jo Atėjime.“Suprantate? Negalite to pakeisti.Taip.

211 Tikėjimas Dievo Žodį padaro savo Amžinojo atilsio šventove. Jis slypi Dievo Žodyje. Atkreipkite dėmesį dar kartą.

212 Taigi, mes šiek tiek užtęsėme, apie dvidešimt penkias minutes, jeigu... jeigu jūs nieko prieš. [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Aš... aš noriu tęsti šią garsajuostę, dar minutėlę.

213 Atkreipkite dėmesį į karalių, tas naujas karalius, kuris iškilo, kuris nepažinojo Juozapo. Kokios buvo jo pirmosios pinklės sunaikinti Izraelio jėgą? Tai buvo per jų vaikus. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Jis bandė sunaikinti jų vaikus. Dabar įdėmiai klausykite. Tas pats velnias kitokioje karaliavimo formoje bandė sunaikinti vienintelį Dievo Sūnų. Suprantate? „Atsikratyk vaikų iš pradžių prieš jiems galint pradėti...“ Velnias yra tikrai sumanus, apsukrus paukštis. Jis žino kaip sustabdyti įvykį prieš jam prasidedant. Jis tai žino. Suprantate?

214 Ir vienintelis dalykas, kurį galėsite apskritai padaryti, kad jį nugalėtumėte, tai pasitikėti Kristumi ir nusižeminti, ir leisti Jam jus vesti. Suprantate? Jūs niekada to nepadarysite jokių kitu būdu. Jūsų intelektualinės jėgos niekada to nepadarys. Jūs turite tuo patikėti. Tiesiog pasitikėkite Juo. Jis yra Ganytojas. Tai ne avies reikalas – nuvyti lauk vilką. Tai yra Ganytojo

reikalas. Bet aš privalo pasilikti su Ganytoju tam, kad išliktų apsaugota. Tai yra mano saugumo zona, ji yra Kristuje, o Kristus yra Žodis. Tai yra saugumo zona.

215 Atkreipkite dėmesį. Velnias, Ramzio pavidale, karaliaus, pirmas dalykas, kurį jis padarė, tai atsikratė vaikų per kūnišką mirtį. Ir vos tik gimė Dievo Sūnus... Jis persikėlė iš Egipto, nes Dievas sužlugdė Egiptą, prakeikė jį. Jis niekada nesugrįžo nuo tada. Tuomet jis buvo Romoje. Šėtonas perkėlė savo... savo sostą į pačią Romą. Ir pirmas dalykas, kurį padarė Roma, kad visa tai sunaikintų, kad įsitikintų... Velnias toje Romos sistemoje pabandė sunaikinti ką? Dievo Sūnų iš pat pradžių. Tas pats velnias!

216 Ir šiandien jis padarė tą patį dalyką dabar prisidengdamas dvasios ženklų, religingas, išpažįsta krikščionybę, ir paima mūsų merginas ir sutuokia jas su katalikų vaikinais, ir padaro, kad jie gimdytų savo vaikus katalikus, kad palaužtų kitos pusės jėgą. Štai ir jūsų demonas. Štai velnias sėdintis ant septynių kalvų, dėvintis trigubą karūną lygiai toks pats apsikrus ir klatingas, protingas kaip gyvatė. Gyvatės sėkla, jo vaikai, naudoja tas pačias intelektualias technikas. Pažvelkite.

217 Tuomet jie nužudė vaikus, kitus du kartus. Kaip jie nužudė vaikus? Du kartus. Dabar nepamirškite, stebėkite tuos du ir tuos tris kartus. Suprantate? Jis nužudė vaikus pirmus du kartus kūniška mirtimi. O šį paskutinį kartą jis paima vaikus ir žudo juos dvasine mirtimi, sutuokdamas, sutuokia sumaišydamas juos.

218 Ar Danielius nepasakė to paties šioje geležies ir molio karalystėje, kad jie sumaišys tas sėklas, bandydami palaužti kitų žmonių jėgą? Ir jie tai daro taip, kad dabar jie tai turi. Jie išrinko prezidentą. Taigi, kitas dalykas, kurį turite padaryti, tai.. tai išrinkti kardinolą. Išrinkti visą vyriausybinių kabinetą ir po to, ką jūs ketinate padaryti?

219 Kitas dalykas, kurį jie padarys, jie paims jų pinigus ir... ir išmokės Jungtinių Valstijų skolą, ir pasiskolins tam iš bažnyčios, ir tuomet jūs būsite parduoti. Taigi, šiandien mes... mes gyvename mokėdami už savo užsienio skolas ten, mokesčių mokėtojų pinigais, kurie nebus išmokėti, kol nepraeis keturiasdešimt metų. Mes daugiau neturime pinigų. Bet bažnyčia turi. Ar Biblija nepasakė: „Ji buvo pasipuošusi auksu?“ Ir, o, tai bent! Bet jūs...

220 Taip jie tai daro, suprantate, sutuokia jūsų dukteris, dukterys išteka už jūsų sūnų, išaugina jūsų vaikus katalikais, būtent, užmuša juos dvasine mirtimi. Ar Biblija nepasakė, kad: „Jis įmes ją į pasaulietiško patalą ir nužudys jos vaikus dvasine mirtimi?“ Apreiškimo 17. Suprantate?

221 Tai visada Žodis. Man nesvarbu, kur jūs eisite, tai vistiek yra Žodis. Tai privalo atitikti paveikslą. Jeigu neatitinka, tai nėra Žodis, tai ne Žodis. Jeigu negalite atsekti to per visą Bibliją – tuomet tai klaidinga.

222 Pažvelkite. Tuo metu Dievas mokė Savo tarną jo darbui. Mokė jį, jiems nematant, už jų planų ribų, jų kėslų. Ar suprantate tai? Už jų organizacijos sistemos ribų Dievas mokė žmogų Savo tikslui. Jis tiesiog leido, kad tai tęstųsi. Leido jam susituokti, turėti žmoną ir vaikus, vaiką Geršomą. Jis gyveno tikrai gražų gyvenimą, laimino jį ten. Bet, viso laiko metu Jis ruošė jį, mokė jį.

223 Dievas ir Jo priešas veikė, tuomet kūniškoje pusėje lygiai kaip Dievas ir Jo priešas tai daro dabar dvasinėje pusėje. Jie nužudė juos kūniška mirtimi. Dabar dvasine mirtimi. Suprantate? Dievas ruošė fizinį žmogų, Savo pranašą eiti į Egiptą. O šėtonas ruošė Ramzį,

jo fizinį žmogų, suprantate, ruošė fizinį žmogų. Kam? Kad išžudytų ar suvienytų visus egiptiečius ir hebrajus kartu, kad priverstų juos jiems toliau tarnauti.

224 Štai kodėl protui yra taip sunku protavimu pasipriešinti švietimo sistemai, kuri gali įrodyti savo argumentus. Suprantate? Tai tiesa. Jos protas visada seks išsilavinimą. Intelektualai ir protaujantys to net nepastebės.

225 Ar matėte Sesilio De Milio „Dešimt įsakymų“? Spėju, kad daug kas iš jūsų matėte. Aš netikiu, kad reikia eiti į kino teatrus, visus šiuos dalykus. Bet aš parekomendavau bažnyčiai, kad kas tik, jeigu jie daugiau nieko kito neturi, tik tai, ką norėtų pažiūrėti, tai būtų gerai, jeigu jie nori jį pažiūrėti. Nes, aš neleisčiau... Iš pradžių, kai kurie mano broliai nuėjo. Jie atėjo man papasakoti. Aš jau daug metų nebuvau kino teatre. Galiausiai aš ten nuėjau, kai jis buvo ten, [važiuojamasis kino teatras [po atviru dangumi, kai kino teatras yra žiūrimas iš automobilio – Red.]]. Aš pažiūrėjau. Pažiūrėjau kas tai buvo. Po to pasakiau bažnyčiai: „Jei norite nueiti tai pažiūrėti – viskas tvarkoje.“ Ten jis buvo rodomas. Jis buvo puikus, gražus.

226 Kokia buvo to velnio gudrybė, koks klastingas jis ten buvo, kaip jis ten pasirodė, kad nužudytų tuos vaikus. Ir kaip intelektualus protas užkibo už to ir patikėjo tuo, nes jie galėjo tai matyti! Tai buvo protinga. O, koks buvo Dievas, visą laiką mokė šį pranašą! Ir kaip Egiptas mokė politikoje, šį Ramzį, kad jis paimtų valdžią! Ir tada prasidėjo didžiosios varžybos, vieną dieną, tarp intelektualios ir dvasinės jėgos. Ir Ramzis su visais savo dievais ten stovėjo ir išliejo vandenį, kad... kad palaimintų Nilo dievą. Dievas jį išstiko ir iš jo liejosi kraujas. Jis turėjo... O, aš... aš manau, kad tai buvo stebėtina, suprantate, pamatyti, kas įvyko. O!

227 Dabar, sekite. Intelektualas visada pradės samprotauti. Ir jis negali pamatyti dvasinės pusės, nes tai intelektualas. O, taip pat negalės jokių kitų laiku! Jie dabar negali to pamatyti.

228 Jie negalėjo to pamatyti Elijo dienomis. Kaip šis senas neaiškaus veido pranašas galėjo...

Dieve, atleisk man, kad tai pasakiau. Bet aš... aš tai sutirštinu... Ir Dievas žino, aš bandau tai perteikti... perteikti tai taip provokuojančiai kaip galiu tam, kad jūs galėtumėte suprasti Dievo Dvasią.

229 Kaip Paulius pasakė: „Aš neatėjau pas jus kalbėdamas viliojančius išminties žodžius, kad jūsų protai nenuklystų į išmintį. Bet aš atėjau su Šventosios Dvasios jėga, kad jūsų... kad jūsų... jūsų viltis ir pasitikėjimas remtųsi ne žmogaus išmintimi, bet Jėzaus Kristaus prisikėlimo jėga.“

230 Štai kodėl aš tai pateikiu taip provokuojančiai, pasakydamas, kad didis, dievobaimingas pranašas „turėjo neaiškų veidą“. Nes jis galėjo baisiai atrodyti atsistojęs šalia puikiai apsirengusio kunigo ir vadino save Dievo vyru.

231 Pažiūrėkite į jį. Jūs galėtumėte matyti to kunigo šventumą intelektualiam prote. Jūs galėtumėte matyti turbaną ant jo galvos ir atraitotą... ir efodą kabėjusį ant jo krūtinės. Jūs galėtumėte matyti patepimo aliejų, tikrą ant jo barzdos, tekantį žemyn iki jo apdaro kraštų. Jūs galėtumėte matyti degančios aukos ugnis ir visus tinkamai atliekamus ritualus. Taigi, paskui tai būtų nusekęs kūno protas.

232 Šiandien jie bando tai padaryti, akis – vartai į sielą. Bet, suprantate, dvasinė akis toje akyje!

233 Jie žiūrėjo į šį neaiškiai atrodantį vyrą, kuris ten stovėjo, plaukai ant krūtinės. Ir jis įsisupęs į ilgą, didelį avikailį, odinį, strėnos apjuostos diržų, su... greičiausiai basas, nedidelės senos liesos rankos, mėsa kabėjo nusvirusi žemyn štai taip. Ir balta, besidraikstanti per visą veidą barzda, ir sulinkusi lazda jo rankoje, ten stovėjo. Bet dvasinė akis galėjo matyti ten judėjusią Dievo jėgą, nes tai visiškai atitiko Žodį. Ne tai, ką intelektas mato, ką dvasinės akys mato!

234 Ir... ir fizinė akis, šiandien, mato kerinčią bažnyčią, bendravimą su miesto meru ar... ar dar kažką, tose denominacinėse organizacijose. Ir jiems nepavyksta pamatyti Šventosios Dvasios jėgos, kai Ji gali prikelti mirusius ir išgydyti ligonius. Ir... ir... ir... kaip...Suprantate? Jie, pažvelkite, ir jie stebi Holivudą, ir jie stebi žmones gatvėje.

235 Moterys šiandien galvoja: „Na, ši moteris, Siuzi, ji priklauso bažnyčiai. Jos plaukų šukuosena trumpa. Ji dėvi kosmetiką. Visi mieste ją mėgsta.“

236 Man įdomu kaip yra Danguje?Suprantate? Kai tai prieštarauja Žodžiui Dievas negali to patvirtinti. Jis, Jis patvirtintų kažką prieš Save. Jis paneigtų Savo Žodį. Ir tebūna žinoma – Dievas niekada to nepadarys nors žemė ir dangus praeis. Trumpai apsikirpusi moteris yra prakeiksmas Dievo akyse, arba moteris, kuri apsiliks rūbą, kuris priklauso vyrui. Suprantate? Dvasinė akis tai pamatys. Jie gyvena dėl ateities. Kūno protas gyvena tam, kad samprotautų apie kūniškus šios dienos dalykus.

237 Dabar atkreipkite dėmesį, Dievas tai daro ir visgi žmonės to nežino. Kūniškas protas pasirinko samprotavimą. Dabar Dievas kviečia į dvasinį išėjimą. Tada Jis kvietė į fizinį išėjimą Savo žmones, šiandien Jis kviečia į dvasinį išėjimą, į... Jo ką? Jo išrinktuosius, tik Jo išrinktuosius.

238 Taigi, Egiptas negalėjo pamatyti, kad Izraelis buvo teisus, nors avinėlio kraujas buvo ant durų ir sąramos ir kiti dalykai, kurie vyko.

239 Ir Dievas ten judėjo savo pranaše ir priėmė žmogaus žodį. Leiskite jam ten atsistoti, ir paimti lazda, kuria buvo atsirėmęs ir pasisukti link rytų, ir pasakyti: „Tegul pasirodo musės ir apninka egiptiečius.“ Nuėjo ten.

Ir visi pasakė: „Nieko neįvyko. Nieko neįvyko.“

240 Bet visai netrukus žalia muselė turėjo skrisdama pradėti sukuti ratus. Po kurio laiko turbūt jų buvo po du svarus kvadratiniam jarde, kurias žmogus ištarimu sukūrė būčiai.

241 Ten buvo intelektualas Ramzis, ten stovėjo, kuris buvo prieš tai. Labai religingas žmogus, bet buvo prieš gyvojo Dievo Dvasią. Ir kūno protas galėjo matyti tik Ramzį. Bet dvasinis protas pamatė pažadą ir pamatė kaip jis išsipildo.

242 Na, jeigu Jozuė ir Kalebas galėjo pasakyti ant tų amalekiečių, ir hivų, ir jebusiečių taip lyg jų ten nebuvo nors jie buvo dvigubai ar trigubai, ar keturgubai didesni už juos. O kūno protas Kadeš Barnėje, kai ten nuėjo šnipai, pasakė: „O, mes negalime to padaryti. Mes... Jų... jų yra per daug. Na, mes esame kaip... mes esame kaip žiogai šalia jų.“

243 Bet Kalebas ir Jozuė matė Dievo pažadą, pasakė: „Mes esame labiau nei pajėgūs tai padaryti.“Kodėl? Jie žiūrėjo: „Dievas pasakė: 'Aš duodu jums žemę.'“ Suprantate? Kūniškas protas to nesupras. Dvasinis protas tai supranta.

244 O kodėl? Noriu kai ko jūsų paklausti? Kodėl egiptiečiai nematė šių dalykų? Nes jie nebuvo išrinktieji. Dievas pasakė Abraomui prieš tam įvykstant. Supraskite tai, tu mieganti

bažnyčia! Dievas pasakė Abraomui prieš tam įvykstant: „Tavo sėkla laikinai apsigyvens Egipte keturiems šimtams metų ir Aš juos išvesiu.“ Dėl šios priežasties jie galėjo tai matyti, nes jie buvo išrinkti tai matyti. Jie yra išrinkimas. Izraelis buvo išrinktas matyti Dievo ženklą ir jie išėjo iš Egipto, kuriame netikintieji pražuvo.

245 Ir šiandien Dievas kviečia Savo Išrinktuosius, dvasinę Abraomo sėklą per tikėjimą, kurį jis turėjo Dievo Žodyje. Ar jūs nematote dvasinės Sėklos šiandien? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Kurios intelektualiai bažnyčia nemato. Ji mato Žodį. Ir ji yra pašaukiama iš tų didelių denominacijų į Jėzaus Kristaus Akivaizdą. Ar tai buvo aišku? Ar supratote tai? [„Amen“ – Red.] Gerai. Eisime toliau. Išrinktieji, tik jie!

Daktaras su „D. L. Ph.“ laipsniu, jie niekada to nematė. Jie nebuvo išrinkti.

246 Ir nepamirškite, šis išrinkimas dabar artinasi, jis nebus išėjimu į kitą tautą. Tai yra išėjimas į Šlovę, kur jų vardai yra įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Ne žemiško, nedidelio gyvūno avinėlio, kuris išvedė Izraelį taip, kad jie galėjo atpulti nuo to ir sugrįžti. Bet šis negali. Šis yra po Dievo Avinėlio Krauju, kuris buvo nužudytas prieš pasaulio sutvėrimą. Ir jų vardai buvo patalpinti Avinėlio Gyvenimo Knygoje prieš pasaulio sutvėrimą. Ir jie yra ten, išrinktieji. Ir kai ta Šviesa virš jų nušvis, štai taip, tos denominacinės sienos jiems sugrius ir štai jie ateina. „Išeikite iš jų tarpo,“ – pasakė Šventoji Dvasia šiomis paskutinėmis dienomis. „Nelieskite jų netyrų dalykų. Aš būsiu jums Dievas. Jūs būkite Man sūnumis ir dukterimis.“ Sekite.

247 Izraelis stebėjo. Jie žinojo, kad Dievas turėjo reikalą su Savo pranašais. Jie... Žodis ateina jiems ir jie atėjo to pamatyti. Ir jie tai pamatė.

248 O dabar intelektualus ženklas, mes dabar jį matome, nes jie tiki savo organizacijomis. Jie tebėra savo religijose. Visgi jie...

249 Lygiai koks Balaamas buvo, kuris užkopė ant kalvos, kur Izraelis buvo. Ten buvo Izraelis, ne šalis, tai buvo tiesiog ratais klaidžioję žmonės, ir jie buvo kalti. Ir Moabas, jo brolis, intelektualas, organizacijos vyras, užkopė ant kalvos viršaus su vyskupu ar pranašu, kurį jie turėjo, ir pastatė aukurą, ir paaukojo tokią pačią auką. Bet nesugebėjo pamatyti Ugnies Stulpo ir skeltos Uolos Izraelio tarpe.

250 Taip yra šiandien. Intelektualus protas žiūrėjo į ten stovėjusias įžymias asmenybes. Jiems nepavyko pamatyti skeltos Uolos. Netgi pačiam vyskupui nepavyko pamatyti Šventosios Dvasios jėgos, Karaliaus šauksmo stovykloje. Jiems nepavyksta to pamatyti.

251 Taigi, tokiu būdu tai ir vėl yra šiandien. Dievas kviečia Savo išrinktus žmones ir dabar jie yra išrinkti. Ir dabar kam jie yra išrinkti? Prisikėlimui. Ir kokį ženklą Jis jiems rodo? Prisikėlimo ženklą.

252 Ką Jis tada jiems rodė? Išlaisvinantį ženklą, kad išlaisvintų juos iš vergystės, jėgos ženklą, kuris galėjo užverti dangus ar užtemdyti dangus.

253 O dabar Jis parodo prisikėlimo jėgą Jo Sūnaus gyvenančio tarp jų, kad prikeltų juos iš šio kapo ir kapinių, kuriose esame, į Žemę, kurią Jis mums pažadėjo. Prisikėlimo ženklas, pašaukia iš dvasinio Egipto ir dvasinio Babilono, žinančius.

254 Leiskite man tai pasakyti tyliai, kad jūs tai suprastumėte. Daro tai per tą pačią sistemą, per kurią Jis tai padarė iš pradžių, Jis daro tą patį. Apakina netikinčiojo akis, atveria tikinčiojo

akis. Ir pastebėkite, politika daro tai intelektualioje pusėje, politika ir bažnyčia, politika ir tautos, viskas. O kita pusė yra nuo jų paslėpta, dvasinė priežastis.

255 Dievas paėmė vieną žmogų dykumoje, išmokė jį. Ir sugražino jį atgal, ir perėmė tai, ir išvedė žmones. Suprantate, ką turiu omenyje? Jis negali pakeisti Savo programos. Jis yra Dievas. Jis niekada neturėjo reikalo su grupe. Niekada neturėjo. Jis turi reikalą su individu. Ir Jis turėjo, ir Jis turės. Ir Jis pažadėjo, net Malachijo 4, kad tai padarys. Tai tiesa. Todėl čia yra Jo pažadas – kas Jis buvo. Pažadas – ką Jis pasakė, kad Jis padarys ir štai čia mes esame. Kokie laimingi žmonės mes turėtume būti. Davė jiems ženklą per Savo pažadėtą Žodžio ženklą, pažadėtą Žodį. Jis pažadėjo, kad Jis tai padarys. Ir Jis: „Atstatys žmonių tikėjimą, žmonių širdis atgal į Tikėjimą pirmąjį sekminių tėvų.“ Jis pažadėjo tai padaryti parodydamas Savo ženklus.

256 „Ir kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo metu.“ Kokį ženklą bažnyčios pamatė Sodomoje? Ką pamatė intelektualiai bažnyčia? Du pamokslininkus. Ką pamatė dvasinė Bažnyčia, išrinktieji, Abraomas ir jo grupė? Pamatė Dievą pasireiškusį žemiškame kūne, kuris galėjo atskirti dvasią ir pasakyti ką Sara kalbėjo už Jo. „Kaip tai buvo Loto dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo metu.“ Mes matome Šventąją Dvasią mūsų tarpe atliekančią tą patį, veikiančią žmogiškame kūne. Tai ši valanda. Suprantate? Mes tiesiog esame čia, draugai. Tai viskas. Išėjimas vyksta.

257 Tačiau dabar atkreipkite dėmesį, kaip Jis tai tada padarė? Atkreipkite dėmesį, ir pradėkite dvasiškai mąstyti. Tegul Šventoji Dvasia dabar atidės į šalį senąją abejingumo kepurę ir įdėmiai sekite. Vos tik tai Dievas priima sprendimą kažką padaryti. Vienu būdu, Jis niekada negali to pakeisti.

258 Edeno sode, kai Jis norėjo atpirkti žmogų atgal bendravimui, Jis priėmė sprendimą: tai buvo kraujas. Jie išbandė išsilavinimą, jie išbandė denominaciją, jie išbandė nacionalizavimą ir visa kita, ir tai niekada neveikia. Yra tik viena vieta, kurioje Dievas susitiks su žmogumi – tai po pralietu krauju kaip tai buvo Edene. Tai niekada nepasikeitė. Vienintelė vieta, kurioje Dievas susitiko Jobo dienomis buvo po aukos avinėliu. Vienintelė vieta, kurioje Jis susitikdavo Izraelio dienomis – po aukojamu avinėliu. Kaip Jis padarė Edeno sode, po aukos avinėliu.

259 Vienintelė vieta, kurioje Jis susitinka šiandien yra ne denominacijose, jos pykstasi ir erzina viena kita. Ne „bažnytybėje“. Jie vis dar daro tą patį. Ne pas intelektualus. Jie visi yra susimaišę. Bet po Avinėlio krauju kiekvienas tikintysis gali susitikti bendravime, kur yra Gyvybė.

260 Dievas pasirinko išėjimo dienomis, Jis pašaukė grupę. Ir iš tos grupės, aš noriu, kad jūs į šį tą atkreiptumėte dėmesį, Jis turėjo tik du, kurie įėjo į pažadėtąją žemę. Per ką Jis pasirinko juos išvesti, politiką, organizaciją? Jis pasirinko pranašą su antgamtiniu Ugnies Stulpo ženklą, kad žmonės klaidingai nesuprastų. Kad ką pranašas pasakė buvo Tiesa. Ir Dievas nužengė Ugnies Stulpe ir įrodė Save, parodė Savo Žodį. Ar tai teisinga? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Štai ką Jis pradėjo, Jo pirmąjį išėjimą. Jo antrąjį išėjimą...

261 Dievas visada veikia trejetuose. Jis yra tobulas trejete. Jūs visada pastebite mano pamokslavime, tai visada trejetai ir septynetai. O... Septyni tai yra „užbaigtumas“. Trejetai yra Jo „tobulumas“. Pirmasis, Antrasis ir Trečiasis Patraukimas. Ir, o, visi, viskas. Suprantate?

Išteisinimas, pašventinimas, krikštas Šventąja Dvasia. Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia. Viskas! Suprantate? Atkreipkite dėmesį.

262 Ką Jis padarė pirmame išėjime? Jis siuntė pranašą, pateptą Ugnies Stulpu ir Jis pašaukė žmones išeiti. Tai buvo Jis – pirmasis išėjimas.

263 Ir kai Izraelio laikas pasibaigė, Jis ir vėl siuntė Dievą-pranašą su Ugnies Stulpu. Jonas matė Jį kaip balandį nužengiantį iš Dangaus. Ir Jis pasakė: „Aš einu pas Dievą ir Aš sugrįšiu pas Dievą.“

264 Po Jo mirties, palaidojimo ir prisikėlimo. Saulius iš Tarso savo kelyje į Damaską pamatė tą patį Ugnies Stulpą. Ir jis būdamas hebrajas, gerai išmokytas Žodyje pasakė: „Viešpatie, Kas Tu esi?“ Jis žinojo, kad tai buvo Viešpats, tas Ugnies Stulpas. Jis buvo hebrajas. Pasakė: „Kas Tu esi?“

Ir Jis pasakė: „Aš esu Jėzus.“

265 Antrasis išėjimas, Jis atvedė Pranašą, pateptą, kuris buvo Jo Sūnus, Dievas-pranašas. Mozė pasakė, kad Jis bus Pranašas. Ir Jis turėjo Ugnies Stulpą ir darė ženklus ir stebuklus. Ir tas pats Pranašas pasakė, kad: „Kas tik tikės Manimi, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys.“

266 Ir čia Jis pažadėjo tą patį dalyką išėjime paskutiniuosiomis dienomis ir Jis negali to pakeisti. Ir per mokslinį įrodymą, per Dvasios liudijimą, per Dvasios darbus mes tai matome šiandien, didis Ugnies Stulpas juda mūsų tarpe. Ir Jėzaus Kristaus prisikėlimo ženklai ir stebuklai pašaukia žmones iš denominacionalizmo į Jėzaus Kristaus Akivaizdą gyventi einant į Žemę. Nėra jokios klaidos, draugai. Tai nėra tai, ką aš sakau. Aš esu tik jūsų brolis. Bet, tai yra tai, ką Dievas jums įrodo, tai padaro tai Tiesa. Tą patį Ugnies Stulpą Jis naudojo kitiems dviems, šiandien Jis nuleido Jį į jūsų tarpą ir įrodė per mokslą. Kaip jūs žinote, žurnalas „Life“ užfiksavo tai praėjusį mėnesį, štai ten. Kur...

267 Kas iš jūsų buvo čia ir girdėjo mane kalbantį apie tai, kas nutiko prieš tam įvykstant? Manau, kad beveik visi bažnyčioje.

268 Štai taip. Jie nežino ką visa tai reiškia. Mokslininkai stengiasi suprasti. Visi, kurie gavo To nuotrauką, paskambino: „Debesis, dvidešimt šešių mylių [41,8 km. – Red.] aukščio, piramidės formos.“ Ten yra pavaizduoti Septyni Angelai, sugražinti ir sugražino jums Dievo Žodį įkvėpime. Tai įvardina jums šias valandas, kuriose esate ir gyvenate. Dvasinis protas tai supras tiesiog dabar, suprantate, ir suvoks tai. Tai yra išėjimas. Mes iškeliausime vieną iš šių dienų. Tebūna padėka Dievui. Nepamirškite.

Aš pabaigsiu, dar minutėlę. Aš turiu dešimt minučių.

269 Pastebėkite Ugnies Stulpą, kuris pašaukė juos išeiti, vedė juos į pažadėtąją žemę, pranašo patepime. Ugnies Stulpas į kurį jie galėjo žiūrėti, vedė juos į pažadėtąją žemę per pateptą pranašą. Ir jie nuolatosis jį nuvildavo. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red] Žinoma.

270 Taigi, žinau, kad turėsime krikšto tarnavimą. Čia dar turiu šešis puslapius, spėju. Bet dabar ketinu sustoti, už minutėlės.

271 Sekite tai. Mes esame pašaukime išeiti. „Išeikite iš Babilono, Mano žmonės,“ – pasakė angelo balsas. Iš ko? Sumaišties. Ar metodistai teisūs, ar baptistai, ar katalikai? „Išeikite iš to.“ Dievas yra teišus. Iš kur gali žinoti? „Tegul kiekvieno žmogaus žodis bus melas, o Mano

Tiesa. Išeikite iš to.“ Kaip jūs galvojate? Tas pats Ugnies Stulpas, ta pati patepimo Dvasia, veda į pažadėtąją Žemę.

272 Atkreipkite dėmesį, vedė juos, išvedė juos, vedė juos į pažadėtąją žemę. Izraelį, tautą.

273 Ir tai tas pats Dievas, tas pats Ugnies Stulpas! Tai tik... „Jie sako, kad... kad tas fotoaparatas...“ Kai skaitote Džordžą Džey Leisi, ne mane, dabar. Jūs skaitote kur Džordžas Džey Leisis ištyrė tą nuotrauką. FTB vadovas, pirštų antspaudų ir dokumentų, ten yra jo pareiškimas. kažkas pasakė: „Tai dvigubos ekspozicijos objektyvas.“ Dešimtys tūkstančių žmonių žiūrėjo į ją savo akimis. Mes stovėjome ten ir žiūrėjome į ją. Jūs žiūrėjote į ją. [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tai nėra tai. Jie pasakė: „Tai buvo optinė iliuzija.“ Ką pasakė ponas Leisis? „Mechaninė šio fotoaparato akis psichologijos nufotografuos.“ O... o. Tai nebuvo jokia optinė iliuzija. Ten yra tas pats Ugnies Stulpas.

Po to jie sako: „O, na, tai buvo iliuzija.“

Taigi visi fotoaparatai už keturių šimtų mylių nuo Tusono.

274 Šešioms mėnesiams prieš tam įvykstant, mes pasakėme jums per Šventąją Dvasią, kad aš keliausiu ten atnešti žinių. Nes, Užrašas buvo ant piramidės išorės kaip brolis sapnavo sapną, kurį aš jums išaiškinau. Tai yra visas išaiškinimas. Taigi, visos išsteisinimo paslaptys, pašventinimo, krikšto Šventąją Dvasią, buvo išaiškintos. Dabar yra surandami tie palaidi galai to, kas buvo paslėpta Septyniuose Antspauduose, ne septyniose bažnyčiose. Septyni Antspaudai apreiškia paslaptis. Ir po to Jis atidengė šį dalyką, ant viršaus, ir ten surado Uolą, baltą, tačiau ant kurios niekada nebuvo užrašyta. Tai buvo paslaptis.

275 Vyk į Tusoną, pranešk apie tai iš anksto prieš tam įvykstant. Stovėk Tusono šiaurėje, ten kartu stovės liudininkai, kai pasigirdo sprogimas, kuris sudrebindamas kalnus beveik pakėlė juos nuo žemės. Ir tuo pačiu metu Šviesos ratas pakibo ore, kai mokslininkai tai nufotografavo. „Dvidešimt šešių mylių aukščio,“ – maždaug penkis kartus aukščiau atstumo, kuriame yra rūkas ar kas nors kitas galėtų būti. Ir jie net negali išsiaiškinti, kas tai padarė.

276 „Maždaug vakaro metu bus Šviesa.“ Jūs tikrai surasite kelią į šlovę, jeigu esate išrinkti. Ta Sėkla krenta ant sausos žemės, ant uolų, tai niekuomet nieko nepadarys. Kietos, akmeninės širdys, kurios nori būti abejingos. Bet jei tai kris į švelnią, purią tikėjimo žemę, tai išaugins Krikščionį, nešantį Dvasios vaisius.

277 Atkreipkite dėmesį kaip Dievas tai padarė. Dabar Jis turi tą patį Ugnies Stulpą. Kuris yra įrodytas.

Kažkas pasakė: „Kodėl tu nenuieini apie Tai papasakoti mokslininkams?“

278 Jūs galvojate, kad jie tuo patikėtų. „Nemeskite savo perlų kiaulėms.“ Jėzus pasakė to nedaryti. Aš neturiu vedimo tai daryti, visgi gyvena būtent tame mieste, kuriame jie to šaukėsi. Aš galvojau, kad turėčiau nueiti. Šventoji Dvasia pasakė: „Susilaikyk. Tai nėra skirta jiems. Sugrįžk ir papasakok maldyklai.“ Gerai.

279 „Ir tai išsipildys. Jei tai, ką jie sako išsipildys, tuomet, nepamiršk, tai kalbėjau Aš,“ – sako Viešpats, – „pamatyk prieš tam įvykstant.“ Ten tai įvyko. Klausykite Biblijos, Dievo Balso kviečiančio jus šią dieną.

280 Taigi, noriu, kad atkreiptumėte dėmesį. Šis, tas pats Ugnies Stulpas ir vėl veda žmones į pažadėtąją Žemę, Tūkstantmetį. Kur, mes atradome Šešto Antspaudu įkvėpime (anksčiau

apie tai nebuvo mokyta), kaip žemė turi būti apvalyta Tūkstantmečiui. Ugnies Stulpas veda juos į Tūkstantmetį.

281 Ir atkreipkite dėmesį į Ugnies Stulpą, kuris išvedė Izraelį iš vergystės tame išėjime. Ugnies Stulpas Dievo vadovavime... Dievas buvo Ugnis, o Ugnies Stulpas tik patėpė pranašą. Ugnies Stulpas turėjo stovėti kaip Dangiškas liudininkas, kad Mozė buvo pašauktas.

282 Jūs prisimenate Dataną, kitus sakičius: „Na, mes turėtume įkurti organizaciją. Mozė per daug ant savęs prisiima. Tu bandai pasakyti, kad tu vienintelis esi šventas mūsų tarpe. Visas Viešpaties susirinkimas yra šventas. Kaip tu gali sau tai priskirti?“

283 Ir Mozė puolė veidu žemyn ir pradėjo raudoti. Dievas pasakė: „Atsiskirkite nuo jo. Aš tiesiog atversiu žemę ir prarysiu jį.“ Provaizdis. Kaip gali... Mozė jiems pasakė, kad jis kalbėjo jiems tai, ką pasakė Dievas, Dievas įrodė, kad tai buvo Tiesa.

284 Net Mirjama, pati pranašė, ir Aaronas, juokėsi iš Mozės dėl to, kad jis vedė tą merginą iš Etiopijos, juokėsi iš jo. Ir Dievas supyko, kad [jie – Red.] kalbėjo prieš Jo tarną. Ką jis padarė? Jis pašaukė juos prie padangtės durų. Ir Mirjama, vistiek, ji buvo pranašė. Bet Mozė buvo daugiau nei pranašas, daugiau nei pranašas. Jis pasakė: „Ar jūs nebijote Dievo? Jeigu jūsų tarpe yra pranašas, Aš, Viešpats kalbėsiu jam regėjimuose ir apreikšiu jam Savo sapnuose, bet,“ – pasakė, – „ne Mozei.“ Pasakė: „Ar jūs nebijote Dievo?“ Ir ji... ji tapo pusiau mirusi su raupsais, tą minutę. Jūs tai žinote.

285 Ar Jis nepasakė: „Jonas Krikštytojas. Ar jūs išėjote pamatyti pranašo? Taip, daugiau nei pranašo.“ Kodėl? Kodėl jis buvo daugiau nei pranašas? Jis buvo Sandoros pasiuntinys, arka, kuri sujungė kartu tas dvi epochas.

286 O šiandien... ką mes turime mūsų tarpe – šią didžią Šventąją Dvasią, tai daugiau nei pranašas. Tai mūsų tarpe pasireiškęs Dievas su Savo Žodžiu, kad tai įrodytų. Padaro daugiau nei pranašas, tūkstančius kartų daugiau nei pranašai padarydavo.

287 Elijas, vienas iš didingiausių amžiaus pranašų, padarė tik keturis antgamtiškus dalykus per visus aštuoniasdešimt kelis savo gyvenimo metus. Ir Eliziejus su dvigubu saiku, padarė aštuonis.

288 O mes matome tūkstančių tūkstančius savo akimis, pažiūrėkite į Viešpaties Angelą Ugnies Stulpe. Mokslinis ištyrimas, parodė tai pasauliui, žinodami, kad jie tai daro tam, kad būtų pagal tai nuteisti. Ką padarė Avinėlis, tas Viešpaties Angelas, kuris buvo Kristus? Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red]

289 Švento Jono 6. Jie visi gėrė tą vandenį ir puikiai leido laiką ir džiūgavo. Jis pasakė: „Aš esu Gyvenimo Duona, kuri atėjo nuo Dievo iš Dangaus. Aš esu ta Uola, kuri buvo dykumoje.“

290 Jie pasakė: „Dabar žinome, kad Tu esi išprotėjęs. Tu esi... Tu esi išprotėjęs. Tu, Tu turi velnią. Tu esi išprotėjęs Žmogus, turintis velnią.“ Žinote, ant žmonių užaina dvasia, kartais jie pasidaro labai aktyvūs, religingi. Jie pasakė: „Tu esi... Tu esi velnias. Tu turi Savyje velnią. Tu esi samarietis ir Savyje turi velnią.“ Pasakė: „Ir dabar, Tau yra ne daugiau nei penkiasdešimt metų, o sakai, kad Tu matei Abraomą?“

291 Aš galiu matyti kaip Jis padarė kelis žingsnius atgal. Tarė: „AŠ ESU, KURIS ESU. Prieš būnant Abraomui, AŠ ESU.“ Tai buvo deganti Ugnis, tas Ugnies Stulpas krūme.

292 Kai jis mirė ir prisikėlė trečią dieną ir Saulius Jį sutiko pakeliui, Jis buvo sugrįžęs į tą Ugnies Stulpą. Pasakė: „Aš atėjau iš Dievo ir aš sugrįžtu pas Dievą.“

293 Kai Petras buvo kalėjime, į vidų įėjo tas Ugnies Stulpas, atvėrė duris ir išvedė jį į lauką. Tai tiesa.

Kur tas Ugnies Stulpas juos vedė?

294 Taigi, nepamirškite, Mozė nebuvo Ugnies Stulpas. Jis buvo pateptas vedlys, po Ugnies Stulpu, o Ugnies Stulpas tik įrodė jo Žinią ženklais ir stebuklais.

295 Ir tas Ugnies Stulpas vedė juos į žemę, kurią Dievas jiems pažadėjo, kurioje Jis, Jis pats, taps kūnu jų tarpe, vieną dieną. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen.“ – Red.] Ką jie padarė? Murmėjo ir muistėsi ir visa kita, kad parodytų, jog tai buvo po paprasto avinėlio krauju.

296 Tačiau šį kartą, garbė Dievui, Stulpas, kurį matome mūsų tarpe, Ugnies Stulpas ves mus į Tūkstantmetį, kuriame Jis sugrįš pas Savo žmones tame didingame Tūkstantmečio karaliavime po šio išėjimo, kur mes gyvensime amžinai su Juo. Jis visada turi Tėvo Žodį, visada įrodo, kad Jis yra tiesa.

297 Mes esame išėjime. Ir išiname... Ir netrukus sustabdysime garsajuostę. O, draugai, mano broliai, čia esantieji ir tie, kurie klausysitės garsajuosčių, leiskite man... kaip jūsų broliui ir Dievo Karalystės piliečiui... Išeikite šiame išėjime, nes viskas, kas pasiliks turės žvėries ženklą. Išeikite iš Babilono. Išeikite iš šitos sumaišties. Išeikite iš šių sistemų ir tarnaukite gyvam Dievui. Tegul...

298 Šis didis Sandoros Angelas! „Jėzus Kristus Dievo pavidale, nelaikė to apiplėšimu, bet tapo lygus Dievui.“ Dabar Jis yra Ugnies Stulpas tame pačiame pavidale, kuriame Jis buvo anuomet, atlikdamas tą pirmąjį išėjimą, atlikdamas antrąjį išėjimą, ir Jis yra čia trečiajame išėjime.

299 Pirmasis išėjimas – ką Jis padarė? Jis išvedė juos iš fizinės žemės į fizinę žemę.

300 Antrame išėjime Jis išvedė juos iš dvasinės būsenos į dvasinį Šventosios Dvasios krikštą.

301 Dabar jis išveda juos iš dvasinio Šventosios Dvasios krikšto tiesiai į Tūkstantmečio Amžinąją Žemę ir didžią ateitį. Tas pats Ugnies Stulpas, ta pačia patepta sistema, tas pats Dievas darantis tuos pačius dalykus! Ir tas pats Žodis paskelbė pirmąjį, paskelbė antrąjį. Tas pats Žodis paskelbė antrąjį, paskelbė trečiąjį ir čia mes matome Tai tarp mūsų.

302 Išeikite. O! Išeikite iš šios sumaišties. Ateikite pas gyvąjį Dievą. Ateikite pas Žodį. „Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.“ Ir dabar Jis yra mūsų kūne, gyvena tarp mūsų. Išeikite ir tarnaukite gyvam Dievui.

303 Kol būsime palenkę savo galvas. [Brolis kalba kitomis kalbomis. Kitas brolis išaiškina. – Red.]

304 Mūsų galvos palenktos. Iš jūsų sielos gelmių, iš gelmės visko, kas yra jumyse, ar norite prisiminti... Ar esate pasiruošę nutraukti visus pasaulio dalykus ir gyventi dėl Dievo? Taigi, jeigu neturite to omenyje, nedarykite to. Tačiau jei turite tai omenyje, iš visos širdies, kad dabar esate įsitikinę... Kaip Jėzus pasakė Savo tarnavimo pabaigoje: „Ar dabar tikite?“ Ar esate įsitikinę, kad šie dalykai yra tiesa, Dievo patvirtinti, ir kad mes esame paskutiniajame

laike, ir jūs dabar iš tikrųjų norite ateiti pas Kristų? Ateikite šiame išėjime, išeidami iš abejingumo, denominacionalizmo, supratimų ir pasaulio dalykų. Ir jūs norite pasiduoti visa širdimi Jam ir išeiti išėjime, dėl palaimintos pažadėtosios Žemės, ar pakelsite savo rankas kol melsimės? Ar jūs tikrai esate įsitikinę, kad norite išeiti, visi?

305 Dangiškasis Tėve, tiems, kurių rankos iškeltos, leisk jiems dabar išeiti, Viešpatie. Leisk Šventajai Dvasiai, Žodžio pažado pagrindu, leisk Šventajai Dvasiai įeiti į jų širdis. Iš mūsų susirinkimo buvo apie dvidešimt rankų, manau, Tėve, kurie yra įsitikinę ir žino, kad tai... kad tai yra tiesa ir jie nori išeiti. Jeigu būtų...

306 Izraelio išėjimo dienomis iš dviejų su puse milijono žmonių tik du pateko į žemę.

307 Jėzaus Kristaus dienomis pateko tik apie šimtas dvidešimt.

308 O dabar, pasaulio pabaigos dienomis Tu pasakei: „Siauri yra vartai ir siauras yra kelias ir tik nedaugelis jį suras. Bet platus yra kelias, kuris veda į sunaikinimą ir daugelis juo eis.“ Šie žodžiai negali pavesti. Jie yra Tavo.

309 Aš dabar meldžiu už juos, Viešpatie. Aš meldžiu, kad šią valandą Tu, per Šventąją Dvasią apipjaustytum tas širdis. Išimk visus pasaulio dalykus. Apipjaustyk jų ausis, kad jie galėtų aiškiai girdėti Dievo Balsą, kviečiantį per Jo Žodį ir per dienos Šviesą. Ir suteik, Viešpatie, kad jų akys būtų atvertos, kad jie galėtų regėti Dievo šlovę šią paskutinę užbaigiamąją valandą. Tu pasakei: „Visi, kuriuos Tėvas Man davė ateis ir aš prikelsiu juos paskutinę dieną.“

310 Viešpatie, galbūt čia yra daug, kurie dar to nesupranta. Aš prašau, kad Tu dirbtum su jais ir suteiktum jiems dar vieną galimybę, Viešpatie, kad jie galėtų suprasti, girdėtų Tave kalbantį per Tavo Žodį, įrodantį Save. Ir tuomet prakalbėk mums antgamtiniu balsu ir po to per išaiškinimą. Kad pamatytume Tavo didingus darbus įrodančius, kad tai yra tiesa pagal Bibliją. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu atleistum mums mūsų kaltes, dabar, kai aš atsigulu virš šio Žodžio.

311 Dieve, aš prisimenu, kad dar prieš vieną savaitę, aš... aš atsiguliau virš negyvo žmogaus čia ant grindų. Aš išvydau kaip didinga Šventoji Dvasia sugražino jį atgal į gyvenimą. Jo akys buvo užverstos aukštyn, gulėjo negyvas. Tik šiek tiek, keliais žodžiais pašaukiau Tavo Vardą – Aš pamačiau jį gyvą. Šiandien jis yra čia, jau gyvas. Viešpatie, Tu esi tas pats Dievas, kuris, kai Paulius atsigulė virš to berniuko, klausėsi jo taip ilgai pamokslaujant, kad žmogus iškrito per langą. Tu esi tas pats Dievas, kuris gali sugražinti gyvybę. Mes dėkojame Tau, Tėve. Tegul. Netikintysis gali netikėti. Bet mes tikime, Viešpatie. Tu įrodei mums Save.

312 Dabar leisk mano širdies apmąstymams ir mano proto mintims, mano jėgoms ir viskam susilieti su šiuo Žodžiu. Ir leisk Žodžiui ir man, kartu, Viešpatie, su žmonėmis, žygiuoti link Dievo Karalystės. Suteik tai, Viešpatie. Atleisk mūsų nuodėmes. Išgydyk mūsų ligas ir padaryk mus Tavo karalystės pavaldiniais.

313 Ir dabar jie ateina, Viešpatie, ir baseinas yra atviras, vanduo paruoštas, ir už kelių minučių prasidės krikštas, mes prisimename, kai ta pati Evangelija buvo pamokslaujama, Biblija pasakė: „Tie, kurie įtikėjo buvo pakrikštyti.“

314 Čia guli skepetaitės, Viešpatie, kurias aš laiminu Jėzaus Kristaus Vardu ligonių išgydymui. Tuomet, kai...

315 Mūsų tarnavimai yra ilgi, ištesti, nes valandos yra vėlyvos. Mes privalome sėti Žodį tol, kol yra žemė, į kurią galima sėti, nes artinasi šalta žiema. Mes tai matome. Lapai krenta ir mes žinome, kad žiema jau yra arti. Mes privalome prakasti žemės paviršių ir palaidoti Sėklą. Taigi, aš meldžiu, Dangiškasis Tėve, kad Tu kalbėtum kiekvienai širdžiai.

316 Ir Biblija pasakė: „Tie, kurie įtikėjo buvo pakrikštyti.“ Ir, Viešpatie, jeigu čia yra daug tokių, kurie įtikėjo, bet niekada nebuvo pakrikštyti Tavo mylimojo Kristaus Vardu, Jėzaus, tegul šį rytą jie ateis, švelniai ir nuolankiai, ir išpažins savo nuodėmę, ir numirs pasaulio dalykams, kad būtų palaidoti, kad gautų Jėzaus Kristaus Vardą, kad gyventų dievobaimingai, ateityje, su Šventosios Dvasios pagalba. Mes dabar patikime juos Tau, Viešpatie, šiam tikslui, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

317 Dabar mes perduodame tarnavimą broliui Neviliui, ką jis toliau kalbės... kol ruošiamės krikšto tarnavimui.

318 Ir šį vakarą – septynios trisdešimt, Viešpačiui leidus aš noriu įrašyti į garsajuostę tą kitą pamokslą. Telaimina jus Dievas iki susitikimo.